

Ազգայն

ԼՁ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1990 ԵՐԿՈՒՇԱՐԹԻ, 15 ՅՈՒՆԻՍ 2015
• VOL. XXXVI, NO 1990 • LUNDI, 15 JUN 2015 • MONDAY, JUNE 15, 2015

1915-2015
ՀԱՅՈՑ
ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ
100-ԲԳ ՏԱՐԵՎԱՐԶ

ԿԸ ՅԻՇԵՄ ԵՒ ԿԸ ՊԱՀԱՆՁԵՄ

Ապրիլեան Հարիւրամեակի Նշմանց Առիթով, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Գարեգին Բ. Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի Շքանշանով Կը պատուէ Գանատայի Վարչապետ Սթիվըն Հարբըրը

Գանատահայոց Առաջնորդութեան գրասենեակէն ստացուած լուրերէն տեղեկացած էինք թէ Ապրիլ ամսուայ ընթացքին Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնայ եւ Ծիծեռնակաբերդի յուշարձանի առջեւ տեղի ունեցող եկեղեցական, ազգային եւ միջազգային բարձրագոյն մակարդակով կատարուած նշմանց առիթով, Ամենայն Հայոց Հայրապետ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսը ընդառաջելով Գանատահայոց Առաջնորդ Աբգար Եպիսկ. Յովակիմեանի դիմումին, Սրբատառ Կոնդակով, պատուած է Գանատայի Վարչապետ Նորին Վսեմութիւն Սթիվըն Հարբըրը անոր արժանացնելով Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Բարձրագոյն՝ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի Շքանշանին:

Վեհափառ Հայրապետը իր կոնդակին մէջ յատուկ կերպով իր բարձր գնահատանքը կը յայտնէ Վարչապետ Հարբըրին եւ Գանատայի պետութեան՝ Հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչման

գործին մէջ իրենց առաջնահերթ դիրքաւորումին համար ինչպէս նաեւ Գանատահայ համայնքին նկատմամբ իրենց ունեցած բացառիկ հոգատար վերաբերմունքին համար:

Կը տեղեկանաք թէ Առաջնորդ Սրբազան Հայրը Հայրապետական Սրբատառ կոնդակի եւ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչի բարձրագոյն շքանշանի տուչութեան համար բնականաբար արդէն իսկ դիմած է վարչապետի կեդրոնական գրասենեակին, որ իր կարգին տեղեկացուցած է թէ յարմարագոյն առաջին առիթով պիտի հրաւիրեն Առաջնորդ Սրբազանը որպէսզի իր շքախումբով երթայ Օթթաուա տուչութեան արարողութիւնը կատարելու համար:

Ամենայն Հայոց Հայրապետական կոնդակի եւ շքանշանի տուչութեան այս պարագան ստոյգ կերպով ամիսներէ ի վեր ծանօթ էր յատկապէս Հարիւրամեակի յանձնախումբին եւ Գանատայի տարբեր եկեղեցական եւ կուսակցական շրջանակներուն, հետեւաբար զարմանքով է որ մի քանի օրերէ ի վեր շրջող լուրերէն կը տեղեկացւի թէ յանկարծ, առանց նոյնիսկ որեւէ կանխաւ լրատուութեան Անթիլիասի Կաթողիկոս Արամ Ա. Միացեալ Նահանգներ կատարած այցելութենէն վերադարձի ճամբուն վրայ աճապարանօք Օթթաուա ժամանած է Յունիսի 5-ին եւ կանխաւ կարգադրուած ժամադրութեան մը ընթացքին Վարչապետ Հարբըրին ինք եւս յանձնած է շքանշան մը:

Առանց յաւելեալ մեկնաբանութեանց, անհրաժեշտ է, դժբախտաբար, հարց տալ թէ ինչ էր նպատակը եւ անհրաժեշտութիւնը այս հապճեպ եւ միակողմանի քայլը առնուելուն: Հապա ի՞նչ

պատահեցաւ ամիսներ շարունակ բեմերէն եւ թերթերէն հարիւրամեակի առիթով եղած «ազգային սիրոյ եւ միութեան» անունով կատարուող լրուցներուն:

Անթիլիաս եւ Յ.Յ.Դ.իւնը այսքան շուտ պիտի մոռնային եւ մէկ կողմ դնելին ժողովուրդին ուղղուած իրենց քարոզները եւ ճառերը:

Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ պատմութեան, եւ թեմերու կառոյցին ծանօթ ռեւէ մեկուն կամ կազմակերպութեան համար յայտնի է թէ հիւսիսային Ամերիկայի բոլոր թեմերու շարքին Գանատահայ Թեմը եւս օրինաւորապէս ենթակայ է Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին աւելի քան մէկ ամբողջ դարէ ի վեր...

Գանատահայութիւնը ցաւով կ'արձանագրէ միասնականութիւնը եւ նոյն ժամանակ պարզ օրինականութիւնը եւ պատշաճութիւնը արհամարհող դժբախտաբար այս անտեղի եւ հետեւաբար վնասակար ժեստը:

Բրիտանիոյ Լորտերու Պալատին Մէջ Պիտի Զննուի Հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչման Հարցը

ԵՐԵՒԱՆ, «Նիուզ».- Հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչման հարցը Յունիս 16-ին պիտի ներկայացուի Բրիտանիոյ Լորտերու պալատին:

1915-ի հայերու, յոյներու եւ ասորիներու զանգուածային սպանութիւններուն հարցը որպէս ցեղասպանութիւն պիտի ներկայացնէ պարոնուսի Զերուլայն Զոքս:

Յիշեցնենք, որ Երեւանի մէջ կայացած «Ընդդէմ Ցեղասպանութեան Յանցագործութեան» խորագրուած երկօրեայ խորհրդաժողովին ընթացքին Զոքս յայտարարած էր, թէ Հայոց Ցեղասպանութեան հարցով Բրիտանիոյ դիրքորոշման մէջ որոշակի փոփոխութիւններ ակնկալելի են:

Թուրքիոյ Խորհրդարանական ընտրութիւններուն ընտրուած են երեք հայեր

Յունիս 7-ին Թուրքիոյ մէջ տեղի ունեցած խորհրդարանական ընտրութիւններուն հայ հինգ թեկնածուներէն երեքը ընտրուեցան Թուրքիոյ Ազգային ժողովի երեսփոխան: Պոլսոյ երկրորդ ընտրատարածքին մէջ, ընդդիմութեան գլխաւոր կուսակցութեան՝ CHP-ի ցանկէն ընտրուեցաւ Սելիւա Եօզուզու-Տողան: Դարձեալ երկրորդ շրջանէն, իշխանութեան AKP կուսակցութենէն ընտրուեցաւ Մարգար Եսայեան, իսկ քրտամէտ HDP կուսակցութենէն Պոլսոյ երրորդ ընտրաշրջանէն ընտրուեցաւ համայնքային գործիչ եւ հայկական դպրոցներու վարիչ յանձնաժողովի պատասխանատու՝ Կարօ Փայլան: Երկու այլ հայ թեկնածուներ չընտրուեցան:

Զախէն՝ Կարօ Փայլան, Սելիւա Տողան եւ Մարգար Եսայեան

Նախագահ Էրտողանի գլխաւորած Արդարութիւն եւ Բարգաւաճում Կուսակցութիւնը՝ AKP, կ'ակնկալէր բացարձակ մեծամասնութիւն գոյացնել, որպէսզի կարենար Սահմանադրական փոփոխութիւններով հաստատել նախագահական կառավարական դրութիւնը, բայց շահեցաւ ձայներու միայն 41%-ը, նուազ քան բացարձակ մեծամասնութիւնը: Երկրորդ դիրքի վրայ մնաց ժողովրդական Կուսակցութիւնը՝ CHP, 25%-ով, երրորդ եւ չորրորդ դիրքի վրայ մնացին Ազգային Շարժում (MHP 16.3%) եւ քրտամէտ ժողովրդավար Կուսակցութիւնը (HDP 13%): Այս վերջինը, անցնելով 10% պատուարը, վաստակեցաւ խորհրդարան մուտք գործելու իրաւունքը: Ընտրուած են նաեւ չորրորդ քրիստոնէայ թեկնածու մը Ասորի համայնքէն եւ երկու Եգիպտիներ:

Առանձին կուսակցութեան մը մեծամասնութեան բացակայութեան, կը սպասուի որ Թուրքիա մտնէ ներքին փոթորկալի քաղաքական հանգրուանի մը մէջ, որովհետեւ համաձայնական կառավարութիւն մը կազմելու հաւանականութիւնն ալ շատ փոքր է: Այսպէսով, 60 տարուայ բացակայութենէ ետք երեք հայեր մաս կը կազմեն Թուրքիոյ Խորհրդարանին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ԳՈՒՑԷ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ՉԷՐ

(Ի ՅԻՇԱՏԱԿ ԱՐԱՅ ԳԱԲՐԻԷԼԵԱՆԻ)

ՅԱԿՈՔ ՎԱՐԳԻՎԱՌԵԱՆ

Հայրենիքը կարելի չէ մասնատել՝ ոչ ժամանակով ոչ ալ հողամասով: Հայրենիքի գաղափարը ամենուրեք է անոր յաւիտենական բնոյթով. գայն նսեմացնելու ձեւը նախախորհրդայինը հակադրելն է Խորհրդային Հայաստանին կամ Խորհրդային Հայաստանը՝ այսօրուան անկախ Հայաստանին: Բոլոր ժամանակներուն ալ Հայաստանը մե՛րն է եւ մենք Հայաստանինը:

Առաջին հանրապետութեան օրերուն երբ մենատիրութիւն հաստատուած էր երկրին մէջ ամենէն աւելի օժանդակութիւն կը հասներ ռամկավար-բարեգործական շրջանակներէն (վկայ՝ Ա. Խատիսեանի յուշերը): Խորհրդային շրջանին երբ հայաստանաւնուէր ճակատը մենաշնորհը ուներ կամուրջ հաստատելու հայրենիքին եւ սփիւռքի միջեւ այդ կամուրջը բոլորին համար էր, բոլոր հատուածներուն, բոլոր յարանուանութեանց համար: Այսօր, երբ լայն բացուած են անկախ Հայաստանի դռները ալ ոչ ոք մենաշնորհեալի իրավիճակին մէջ կը գտնուի:

Բոլոր ժամանակներուն ալ, թանձր հատուածապաշտութիւնը տիրապետող էր ճշմարիտ հայրենասերները իրարու սրտակից էին՝ եթէ ոչ անպայման գործակից:

Այդ իրաւ հայրենասիրութենէն մէկը Արայ Գաբրիելեանն էր, որուն մեկնումով մեծ անջրպետ մը պիտի մնայ համայնքի կեանքին մէջ:

Անձնական ճամբով մեր ունեցած բարեկամութիւնը աւելի կ'ամրագրուէր հայրենիքի յաւերժականութեան մասին մեր ունեցած հասարակաց հաւատքով:

Քառասունքն էր Նիւ Եորքահայ ծանօթ ազգային ու հասարակական ու կրթական գործիչ դաշնակցական Դոկտ. Արայ Գաբրիելեանի: Մեր հոգեմտաւոր բարեկամութիւնը կ'երթայ մինչեւ գոնէ 35 տարիներ առաջ, երբ դեռ նոր կը հաստատուէի Նիւ Եորք: Ինք արդէն ծանօթ էր այս գաղութին մէջ որպէս ՅՅԴ դեկավարութեան անդամ:

Այդ օրերուն, Խորհրդային Հայաստանի հետ մշակութային կապերը վստահուած էին Թեքեան Մշակութային Միութեան: Հայրենիքէն եկող մեր բոլոր ծանօթ մտաւորականները, գրագետներն ու արուեստագետները անպայմանօրէն իրենց ելոյթները կ'ունենային ԹՄՄԻ հովանաւորութեամբ: Այդ օրերուն ալ, ես ստանձնած էի ատենապետի պաշտօնը Մեծագոյն Նիւ Եորքի մեր մասնաճիւղին: Ընդհանրապէս, Երկրորդ Պողոտայի վրայ եղող մեր առաջնորդանիստ Ս. Վարդան Մայր Տաճարի «Գավուքեան» հանդիսասրահին մէջ կ'ունենայինք մեր ձեռնարկներն ու հանդիպումները հայրենիքէն եկած հիւրերուն հետ: Անոնք ըլլային՝ Սիլվա Կապուտիկեան, Սերո Խանգաղեան, Միքէլ Մկրտչեան, Լուսինէ Չաքարեան, Վարդգէս Պետրոսեան, Շաքէ Վարսեան, Ռայիսա եւ Պելլա, Պատալեան

եւ Սաթուրեան թէ Շահէն Խաչատուրեան, Յակոբ Յակոբեան ու Խանճեան: Ի՛նչ անուշ օրեր էին, անկասկած երբ հարազատ էր հայու երգը, հայ գրականութիւնը, հայ մշակոյթը. եւ այս խորհրդային կարգերուն իսկ օրով:

Արան, ինչպէս դաշնակցական, ուրիշ մտաւորական տղաք՝ Դոկտ. Յրանդ Մարգարեան, Ռուբէն Պարտումեան, Արիս Սեւակ, Ժիրայր Աթթարեան ... Ներկայ կը գտնուէին մեր կազմակերպած բոլոր այդ հանդիպումներուն, եւ ձեռնարկներէն ետք, կ'ուզէին մասնակից ըլլալ մեր ընկերական հաւաքոյթներուն: Մենք յաճախ սրտբաց ընդունած ենք անոնց ներկայութիւնը մեր հաւաքոյթներուն յարգելով անոնց մտաւորական տաղանդը. սակայն հայաստանցի մեր հիւրերը նկատելով անոնց ունեցած հակախորհրդային քաղաքականութիւնը, զգուշաւոր էին. բացասական կեցուածք կը ցուցաբերէին անոնց մասնակցութեան նկատմամբ: Հասկընալի էր անոնց պատճառաբանութիւնը:

Ամէն պարագայի, ես միշտ ալ առիթներ կը ստեղծէի տանս մէջ հիւրասիրելու զանոնք, որպէսզի անոնք կարենային անկաշկանդօրէն յայտնել իրենց զգացումները: Հայրենի մտաւորականներէն շատեր իմ տան հիւրերն էին եղած, երբեմն՝ նոյնիսկ շաբաթներով: Իմ տան այդ այցելուներէն էր նորոգ հանգուցեալ իմ ազնիւ բարեկամս՝ Արան:

Եւ այսպէս տարիները անցան եւ Հայաստան ունեցաւ իր երրորդ հանրապետութիւնը՝ Խորհրդային Միութեան փլուզումէն անմիջապէս ետք: Ունեցանք Հայաստան մը, որ Խորհրդային Հայաստանի հիմքերուն վրայ ծնունդ առաւ: Խորհրդային Հայաստան մը, որ Հայրենական Մեծ Պատերազմին՝ Երկրորդ Համաշխարհային Պատերազմին ցուցաբերած էր իր մարտական առնական յաջողութիւնները, Հայաստան մը՝ որ հիմնած էր Ակադեմիա, Հայաստան մը որ բարձրացուցած էր Ծիծեռնակաբերդը, Հայաստան մը որ ճանչցած էր Սարգարապատի պայթարը եւ վերջապէս Հայաստան մը՝ որ յաղթականօրէն կը յառաջանար իր գիտութեամբ, արուեստներով ու ազգային մշակոյթով: Ահա՛ այս էր այն Հայաստանը, որ կը ստանձնէր մեր երրորդ հանրապետութիւնը:

Յաճախ Արային հետ այս հարցով խօսած էինք եւ վերջապէս ան ընդունած էր, որ Խորհրդային Հայաստանը տուաւ մեզի՝ սփիւռքահայուս ազգային պարծանք ու հպարտութիւն իր աւելի քան երեք միլիոն ազգաբնակչութեամբ:

Այս էր մեր վերջին գրոյցը, որ ունեցանք Նիւ Եորքի Դաշնակցութեան Հայ Կեդրոնին մէջ ու այնպէս ալ բաժնուեցանք: Այրին՝ Արեւիկը հարազատ ծնունդը Հայաստանին, արդարօրէն կ'արժեւորէր այս ամէնը:

Մահուան գոյժը երբ ստացանք, ես արդէն պիտի մեկնէի դեպի Ափ-

րիկ:

Սակայն, քառասունքին առիթով ընկերական պարտականութիւն կը նկատէի ներկայ գտնուիլ:

Առաւօտ կանուխ մուտք գործեցի եկեղեցիէն ներս:

Հոգեհանգստեան արարողութիւններէն ետք երկու բան զարմացուց զիս: Իրապէ՛ս: Առաջինը, որ յաճախ իմացած էի ուրիշներէն՝ նշումը Ամենայն Հայոց կաթողիկոս Կիլիկիոյ Աթոռի Արամ Ա.ի: Իսկ երկրորդը՝ Մեսրոպ Քհնյ. Լաքսեանի, որուն նկատմամբ միշտ ալ յարգանք ունեցած էմ, այն յայտարարութիւնը որ այսօրուան հանրապետութիւնը հիմնուած է Մայիս 28, 1918-ի առաջին հանրապետութեան հիմքերուն վրայ ... ո՛ւր մնաց սիրելի տէր հայր, աւելի քան այդ 70 տարիներ բազում յաջողութիւններ արձանագրած Խորհրդային Հայաստանը...: Ան անշուշտ կը կրկնէր իր եկեղեցին հովանաւորող ու առաջնորդող քաղաքական կազմակերպութեան վարկագիծը՝ Չճանչնա՛լ Խորհրդային Հայաստանը: Այս ամօ՛թ մըն է շարտուած մեր ազգի ազնիւ նկարագրին:

Վստահ եմ որ Արան պիտի մերժէր նման արտայայտութիւն մը: Հակառակ որ ան Յուրտ Պատերազմի բովանդակ տարիներուն ծառայեց այն գաղափարախօսութեան թէ Խորհրդային կարգերը վնասակար էին Հայաստանի ազգային ձգտումներուն, ազգային գիտակցութեան ու հայրենասիրական ոգիին, սակայն ան արդէն իր կեանքի մայրամուտին ընդունած էր Խորհրդային Հայաստանի իրականութիւնը:

Դարադարձէն ետք կը գտնուիք նոր անկիւնադարձի մը առջեւ: Ըլլանք զգօն եւ զգոյշ ու չվերադառնանք նոր Յուրտ Պատերազմի մը ... որովհետեւ կ'իմանանք թէ հակառակ միասնական պայթարի լոզունգներուն, կարգ մը կազմակերպութիւններ դարձեալ կ'ուզեն մենատիրութիւն հաստատել Հայ Սփիւռքէն ներս, ցոյց տալու հայրենի իշխանութիւններուն թէ իրենք են տէ՛րը արտասահմանի: Անոնք կը սխալին չարաչար:

Անոնք տակաւին չեն կրցած գնահատել այն ժողովուրդին մեծամասնութեան զգացումները որոնք կը մնան ամբօրէն կապուած Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի եւ անոր թեմերուն ու նաեւ՝ այն ազնիւ կազմակերպութիւններուն, որոնք մնացին հաւատարիմ հայրենասերները որքա՛ն առաջին եւ նոյնքա՛ն երկրորդ ու երրորդ հանրապետութեանց:

Առաջին Հանրապետութիւնը Մայիս 28ով ծնունդ առաւ Սեյմի քայքայումով միայն:

Երկրորդ Հանրապետութիւնը ծնաւ Առաջին հանրապետութեան քայքայումով:

Երրորդ հանրապետութիւնը ծնունդ առաւ Խորհրդային Հանրապետութեան փլուզումով:

Արան այս ամէնը լաւ գիտէր:

Թուրքիա մտադիր է պատժամիջոցներ կիրառել Հայոց Ցեղասպանութիւնը ճանչցած երկիրներուն դէմ

Անգարան կը սկսի համապատասխան քայլեր ձեռնարկել որոշ երկիրներու դէմ, որոնք 1915-ի իրադարձութիւնները որակած են որպէս ցեղասպանութիւն, ըստ armeniangenocide100.org-ի՝ կը հաղորդեն թրքական Sabah թերթի դիւանագիտական աղբիւրները: Խստօրէն իրաժարելով 1915-ի իրադարձութիւնները ցեղասպանութիւն որակելէն՝ Անգարան տնտեսական պատժամիջոցներ պիտի կիրառի այս տարուան Ապրիլ եւ Մայիս ամիսներուն Ցեղասպանութիւնը ճանչցած Աւստրիոյ եւ Լիւքսեմպուրկի հանդէպ:

Թուրքիան ետ կանչած էր Վատիկանի, Աւստրիոյ եւ Լիւքսեմպուրկի դեսպանները, երբ այդ երկիրները յայտնեցին 1915-ի վերաբերեալ իրենց դիրքորոշումները, եւ ըստ թերթին աղբիւրներուն՝ դեսպանները Թուրքիոյ մէջ պիտի մնան մինչեւ Սեպտեմբեր: Անգարան նաեւ պիտի չթարմացնէ իր երկկողմ համաձայնագիրները այն երկիրներուն հետ, որոնք ճանչցած էին Ցեղասպանութիւնը:

ԱՊՐԵՅ
Շարքարէրք

ABAKA

Hebdomadaire Arménien
Armenian Weekly ISSN 0382-9251

Publié par /Published by
Le Centre de Publication Tékéyan
825 rue Manoogian, Saint-Laurent,
Québec H4N 1Z5

Tél: (514) 747-6680 • FAX: (514) 747-6162
e-mail: abaka@bellnet.ca
www.tekeyanmontreal.ca

**Պատասխանատու խմբագիր՝
ԱԼԵՏԻՍ ՊԱԳՊԱԼԵԱՆ**

**Ծանուցումներու,
նուիրատուութիւններու եւ
գրասենեակի պատասխանատու՝
ՍԱԼԻԻ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ**

**Թորոնթոյի պատասխանատու՝
ՄԱՏԱԹ Բ. ՄԱՄՈՒՐԵԱՆ**

Canada
2nd Class \$80 (QC & ON)
1ère classe/first class \$90
U.S.A. 1st class (US)\$90
Autres pays/Other countries:
1st class (US)\$120
Per issue \$1.75

Dépôt légal: Bibliothèque du Québec

PM40015549R10945

TPS/GST - R119209294 • TVQ/PST #1006268699

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.”

Գանատահայոց Թեմի 32-րդ պատգամաւորական ժողով. Մայիս, 29.30.2015 ՍԵՆՔ Քաթրինգ

ՄԱՏԱԹ Բ. ՄԱՍՈՒՐԵԱՆ

Գանատահայոց Թեմի պատգամաւորական 32-րդ ժողովը գումարեցաւ Մայիս 29-30, 2015-ին հիւրընկալութեամբ՝ ՍԵՆՔ Քաթրինգ (Օնթարիո) Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Յայց. Առաք. Եկեղեցւոյ, նախագահութեամբ Գանատահայոց Թեմի Առաջնորդ՝ Գերշ. Ս. Աբգար Եպս. Յովակիմեանի:

Ուրբաթ, Մայիս 29-ին առաւօտեան տեղի ունեցաւ թեմի հոգեւորականաց համագումարը, եւ նոյն երեկոյեան ժամը 7.30-ին սկսաւ պատգամաւորական ժողովի առաջին նիստը, մասնակցութեամբ թեմի բոլոր եկեղեցիներու պատգամաւորներուն:

Թեմի հոգեւորականաց դասը, ձախէն՝ Ս. Տաթև Զինյ. Մելենկիչեան, Ս. Միւռն Զինյ. Սարգիսեան, Ս. Բարսեղ Զինյ. Վանլեան, Ս. Գեղարդ Ա. Զինյ. Կարապետեան, Առաջնորդ Ս. Աբգար Եպս. Յովակիմեան, Ս. Չարեհ Ա. Զինյ. Չարգարեան, Ս. Վազգէն Զինյ. Պոյաճեան, Ս. Կոմիտաս Զինյ. Սիրզախանեան

Ժողովի ատենապետ ընտրուեցաւ Պրն. Ճագ Ստեփանեան (Թորոնթոյէն), իսկ համատեսնադպիրներ՝ Պրն. Անդրանիկ Չիլինկիրեան եւ Տիկ. Տիանա Պողոսեան (Թորոնթոյէն- հայերէն) եւ Տիկ. Ակնես Պողոսեան (Համիլթընէն - անգլերէն), խորհրդարանական (Parliamentarian) նշանակուեցաւ Տօթթ. Յարութիւն Արզումանեան (Մոնթրէալէն): Գնահատանքի Յանձնա-

րականաց համագումարը, եւ նոյն երեկոյեան ժամը 7.30-ին սկսաւ պատգամաւորական ժողովի առաջին նիստը, մասնակցութեամբ թեմի բոլոր եկեղեցիներու պատգամաւորներուն:

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Յայց. Կաթողիկոսի օրհնութեան եւ բարեմաղթանքի խօսքերը, որ ընթերցեց Արժ. Ս. Միւռն Զինյ. Սարգիսեան: Ժողովի յաջողութեան եւ մաղթանքի գիրեր ուղարկած էին նաեւ Գանատայի վարչապետ՝ Սթիվըն Հարփըրը եւ Գանատայի Եկեղեցիներու խորհուրդի (The Canadian Council of Churches) ընդհանուր բարտուղարուհի Դոկտ. Գարէն Համիլթընը:

Տիկնանց կեդրոնական վարչութեան Ատենապետուհի Տիկ. Տիանա

Պատգմ. ժողովի դիւանը, ձախէն՝ Ակնես Պողոսեան, Ճագ Ստեփանեան, Առաջնորդ Աբգար Եպս. Յովակիմեան, Տիանա Պողոսեան

Մոնթրէալէն մասնակիցներու մէկ մասը, ձախէն՝ Տօթթ. Յարութիւն Արզումանեան, Դոկտ. Արշալիր Կեօնճեան, Տօթթ. Յրայր Տէր Գեորգեան, Հիլտա Թուրչունու, Արա Պալեան

Պողոսեան ներկայացուց իր գլխաւորած մարմնի տեղեկագիրը: Արժ. Ս. Միւռն Զինյ. Սարգիսեան ներկայացուց «Արարատ» ճամբարի տեղեկագիրը. Տիկ. Մարգարիտ Ղազարեան, Ատենապետուհի Մոնթրէալի Հայաստանի ծնողագուրկ երեխաներու (CFFA) մարմնի, տուաւ լուսաբանութիւններ վերջին շրջանի տարուած աշխատանքներուն: Հոգեւորաց ժողովի տեղեկագիրը ներկայացուց Արժ. Ս. Չարեհ Ա. Զինյ. Չարգարեան: Նկատի առնուեցան նաեւ Առաջնորդարանի հիմնադրամի եւ կատարողական արուեստի (CAAPA) տեղեկագիրները, որոնք նախապէս գրքոյկի մէջ ամփոփ-

ներկայացուց իր տեղեկագիրը, գոհունակութիւն յայտնելով, որ միասնաբար հաւաքուած ենք տարեկան պատգամաւորական ժողովին, վերլուծելու եւ հաշուետուութիւն կատարելու, նաեւ ներկայացնելու առաջարկներ թեմական մեր կառոյցի զարգացման ու ծաւալման հեռանկարով: Սրբազան Յայրը ըսաւ՝ «Անցնող ժամանակահատուածին մեր մուտքը տեղի ունեցաւ բաւական դժուար պայմաններով: Սակայն կարելի եղաւ իրապաշտ ու տրամաբանական միջոցներ գործադրելով փորձել հարթել ճանապարհներն ու հասնիլ որոշակի

նապատներու՝ Պրն. Սկրտիչ Գանունճեանի եւ Տիկ. Աբթ Ալբայի: Իրենց նուիրումին համար գնահատանք յայտնեց բոլոր Ծիսական խորհուրդներու, պատգամաւորներու եւ յարակից մարմիններու, եւ ի վերջոյ գնահատանքի խօսք ուղղեց թեմիս հոգեւոր դասին, իրենց նուիրեալ ծառայութեան համար ու ամբողջացնելով իր խօսքերը, յայտնեց անսահման սեր ու յարգանք մեր սիրելի ժողովուրդին, որուն համար կ'ապրինք եւ կը գործենք: Թեմական խորհուրդի տեղեկագիրը ներկայացուց ատենապետուհի Տիկ. Աբթ Ալբայ, որ իր կարգին շնորհակալութիւն յայտնեց Առաջնորդ Սրբազան հօր, թեմական խորհուրդի նախկին Ատենապետ Պրն. Գանունճեանին եւ իր գործակից անդամներուն, համերաշխ գործունեութեան համար: Ժողովը գնահատանքով արտայայտուեցաւ Առաջնորդ Սրբազան հօր եւ Թեմական խորհուրդի ատենապետուհիի գործունեութեանց: Գանձապահ Պրն. Անդրանիկ Չիլինեան ներկայացուց նիւթական տեղեկագիրը եւ 2016-ի նախահաշիւը: Պրն. Ժիրայր Տուար ընթերցեց հաշուեքննիչ յանձնախումբի տեղեկագիրը, իսկ գնահատանքի յանձնախումբի տեղեկագիրը ընթերցեց Պրն. Մատթթ. Բ. Մամուրեան: Բոլոր հաշուետուութիւնները գնահատանքով վաւերացուեցան: Յատուկ կարեւորութեամբ մանրամասնեալ տեղեկագիր մը ներկայացուց Աւանդապահ Մարմնի ատենապետ՝ Դոկտ. Արշալիր Կեօնճեան, որ անդրադարձ մը կատարեց Լավալի Ս. Խաչ Եկեղեցւոյ շինութեան ծրագրին հետ կապուած բարդութիւններուն եւ գոհունակութեամբ եզրակացուց թէ

Ժողովականներ ՍԵՆՔ Քաթրինգի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ առջեւ

խումբի անդամներ նշանակուեցան Պրնթ. Անդրանիկ Չիլինկիրեան եւ Մատթթ. Բ. Մամուրեան (Թորոնթոյէն):

Հիւրընկալ ծուխի անունով բարի գալուստի եւ յաջողութեան խօսքերով հանդէս եկաւ Եկեղեցւոյ ծխական խորհուրդի ատենապետ՝ Պրն. Յարութիւն Միսոյեան: Ժողովականները յոտնկայս ունկնդրեցին

լած եւ ուղարկուած էին պատգամաւորներուն: Ժողովի Ա. Նիստը վերջ գտաւ Սրբազան Հօր պահանջով:

Պատգամաւորական ժողովի երկրորդ նիստը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, Մայիս 30-ին, առաւօտեան ժամը 9:00-ին Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Յայց. Առաք. Եկեղեցւոյ մէջ: Առաջնորդ՝ Գերշ. Ս. Աբգար Սրբազան

հանգուցալուծումներու: Յառաջիկայ տարին մենք կը հռչակենք «Վերածնունդի եւ փոփոխութեան տարի», մեր առաքելութիւնը նոր հանգրուաններու հասցնելու մղումով եւ նպատակով: Սրբազան հայրը գնահատեց եւ շնորհակալական խօսքեր ուղղեց թեմական խորհուրդի նախկին եւ ներկայ անդամներուն, նախկին եւ ներկայիս ատե-

Է. Նալպանտեան. «Հայաստան կը շարունակէ աջակցիլ սուրիահայերուն»

Հայաստանի իշխանութիւնները ըրած են եւ կը շարունակեն ընել ամէն բան՝ սուրիահայերուն աջակցելու համար:

Այս մասին, ըստ NEWS.am-ի այսօր՝ Յունիս 3-ին, ԵԱՀԿ գործող նախագահ, Սերպիոյ ԱԳ նախարար Իվիցա Տաչիչի հետ համատեղ ասուլիսի ժամանակ յայտարարած է ՀՀ ԱԳ նախարար Էդուարդ Նալպանտեան:

Անդրադառնալով վերջերս իր՝ Սուրիա այցելութեան մասին հարցումին, Նալպանտեան նշած է, որ այդ այցի ուշադրութեան կեդրոնին մէջ եղած է Սուրիոյ հայերու անվտանգութեան հարցը: «Մենք ուշադիր հետեւում ենք իրադարձութիւնների զարգացմանը եւ փորձում էլք գտնել սիրիահայերի անվտանգութեան ապահովման տեսանկիւնից: Իմ այցն ուղղուած էր գործընթացներին ծանօթանալուն», -տեղեկացուցած է Նալպանտեան:

Հայաստանի ԱԳ նախարարի համոզումով, ճգնաժամը կարելի է լուծել ռազմական գործողութիւնները անյապաղ դադարեցնելու, քաղաքական ուժերու միջեւ երկխօսութեան, փոքրամասնութիւններու, ինչպէս նաեւ հայերու, իրաւունքները յարգելու, ահաբեկչութեան դէմ համատեղ պայքար մղելու ճանապարհով:

«Դուք գիտէք, որ Հայաստանում հազարաւոր սիրիահայեր կան: ՀՀ դեկադարութիւնը անում եւ անելու է ամէն բան մեր սիրիահայ եղբայրներին աջակցելու համար», - նշած է նախարարը՝ աւելցնելով, որ շատ կարեւոր էր հանդիպիլ տեղի հայ համայնքին հետ, քննարկել անոնց խնդիրները, կրկին ընդգծել, որ Հայաստան կ'աջակցի իրենց:

Հայոց Յեղասպանութեան ճանաչման հարցը պիտի քննարկուի Բրիտանիոյ լորտերու պալատին մէջ

Հայոց Յեղասպանութեան ճանաչման հարցը Յունիս 16-ին պիտի ներկայացուի Մեծ Բրիտանիոյ խորհրդարանի Լորտերու պալատին:

Խորհրդարանի կայքի փոխանցմամբ, 1915 թուականին հայերու, յոյներու եւ ասորիներու զանգուածային սպանութիւններու հարցը որպէս ցեղասպանութիւն պիտի ներկայացնէ պարլոնտի Զերոլայն Զօքսը:

Յիշեցնենք, որ Ապրիլին Երեւանի մէջ կայացած «Ընդդէմ ցեղասպանութեան յանցագործութեան» երկօրեայ միջազգային համաժողովի ընթացքին Զերոլայն Զօքսը յայտարարած էր Հայոց Յեղասպանութեան հարցով Մեծ Բրիտանիոյ դիրքորոշման մէջ որոշակի փոփոխութիւններու մասին:

Քալիֆորնիայի համալսարանի ուսանողական խորհուրդը հակաթրքական բանաձեւ ընդունած է

Ամերիկեան Քալիֆորնիայի համալսարանի Սանթա Զրուզի մասնաճիւղի ուսանողական խորհուրդը ընդունած է գաղտնի քուէարկութեամբ բանաձեւ, որ կ'արգիլէ 72.6 միլիոն տոլար արժողութեամբ համալսարանական պարտատոմսերու եւ այլ ներդրումներու կատարում Թուրքիոյ Հանրապետութեան մէջ:

Ուսանողական խորհուրդի նման որոշումը կապուած է Հայոց Յեղասպանութեան ճանաչման հարցով Թուրքիոյ իշխանութիւններու վարած ժխտողական քաղաքականութեամբ:

Աղբիւրը կը մանրամասնէ, որ Քալիֆորնիայի համալսարանին կողմէ թրքական կառավարութեան մէջ ներդրումներ ընելու դէմ հանդէս եկած են ոչ միայն Սանթա Զրուզի մասնաճիւղի ուսանողները, այլեւ Հայ ուսանողներու ընկերակցութիւնը, հայ համայնքի ներկայացուցիչները:

«Տուեալ բանաձեւի ընդունումը ցոյց տուաւ Թուրքիոյ, որ հայ ժողովուրդը պիտի չնահանջէ, քանի դեռ իրենք չեն ճանչցած Յեղասպանութիւնը», - նշած է Հայ ուսանողներու ընկերակցութեան անդամ Քամի Քահուէճեանը: Աղբիւրը կը յիշեցնէ, որ ընթացիկ տարուան առաջին կիսուն ներդրումներու հետ կապուած նման հակաթրքական բանաձեւ ընդունած է Քալիֆորնիայի համալսարանը:

Նախագահ Սահակեան ու ԵԱՀԿ գործող նախագահը քննարկած են ԼՂ հակամարտութեան հարցը

Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան նախագահ՝ Բակո Սահակեան Յունիս 3-ին Երեւանի մէջ, հանդիպում ունեցած են ԵԱՀԿ գործող նախագահ, Սերպիոյ արտաքին գործոց նախարար Իվիցա Տաչիչի հետ:

Ե բանակցային լիարժէք ձեւաչափի վերականգնման անհրաժեշտութիւնը՝ զայն համարելով գործընթացի առանցքային բաղադրամասերէն մէկը: Երկրի ղեկավարը նաեւ մատնանշած է Ատրպէյճանի կողմէ վարուող խիստ ապակառուցողական քաղաքականութիւնը՝ Պաթուի պահածքը որակելով որպէս տարածաշրջանի մէջ կայունութեան սպառնալիք, միջազգային չափորոշիչներու ու սկզբունքներու կոպիտ ոտնահարում:

ԼՂՀ նախագահի աշխատակազմի տեղեկատուութեան զխաւոր վարչութեան փոխանցմամբ՝ հանդիպումին քննարկուած են ատրպէյճանադարաբաղեան հակամարտութեան կարգաւորման եւ տարածաշրջանային գործընթացներուն վերաբերող շարք մը հարցեր:

Հանդիպումին մասնակցած են արտաքին գործոց նախարար Կարէն Միրզոյեանը, ԵԱՀԿ գործող նախագահի անձնական ներկայացուցիչ Անճէյ Քասիրչիկը, պաշտօնատար այլ անձիք:

Նախագահ Սահակեան նշած է, որ պաշտօնական Ստեփանակերտը կողմակից է հակամարտութեան խաղաղ կարգաւորման ԵԱՀԿ Միսսի խումբի ծիրէն ներս եւ ընդգծած

Երեւանի եւ Պելկրատի մէջ պիտի բացուին դիւանագիտական ներկայացուցչութիւններ

Հայաստանն ու Սերպիան կ'աշխուժացնեն բարձր մակարդակի քաղաքական երկխօսութիւնը: Արդէն աշխատանքներ կը տարուին Երեւանի եւ Պելկրատի մէջ դիւանագիտական ներկայացուցչութիւններու հիմնադրման ուղղութեամբ: «Արմէնփրէս»-ի փոխանցմամբ՝ Յունիս 3-ին Հայաստան ժամանած ԵԱՀԿ գործող նախագահ եւ Սերպիոյ արտաքին գործոց նախարար Իվիցա Տաչիչի հետ համատեղ ասուլիսի ժամանակ ըսած է ՀՀ արտաքին գործոց նախարար Էդուարդ Նալպանտեան:

«Հայաստանը եւ Սերպիան, հայերն ու սերպերը եղբայրական երկրներ եւ ժողովուրդներ են: Պատմութեան ընթացքում բազմաթիւ են դրուագները, երբ հայը եւ սերպը, փոխադարձ համերաշխութեան դրսեւորմամբ, ծանր պահերի միմեանց ձեռք են մեկնել: Մեն երկուստեք կարելորում ենք Հայաստանը եւ Սերպիան կապող դարաւոր բարեկամութիւնը», - ըսած է Նալպանտեան՝ յատկապէս կարելորելով Սերպիոյ նախագահ Տոմիսլաւ Նիկոլիչի մասնակցութիւնը Ապրիլ 24-ին Ծիծեռնակաբերդի յուշահամալիրի մէջ Հայոց Յեղասպանութեան 100-րդ տարելիցի յիշատակի արարողութեանը:

ՀՀ արտաքին գերատեսչութեան ղեկավարին խօսքով՝ հանդիպման ընթացքին ստորագրուած է երկու երկիրներու արտաքին գործոց նախարարութիւններու միջեւ փոխգործակցութեան մասին յուշագիր, որով կը նախատեսուի պարբերական քաղաքական խորհրդակցութիւններու իրականացում: Հանդիպումի ընթացքին քննարկուած են երկկողմ համագործակցութեան զարգացման եւ ընդլայնման նպատակով ձեռնարկուելիք բայլերը, տնտեսական, մշակութային եւ միջխորհրդարանական կապերու ամրապնդման հետ կապուած հարցեր:

Սերպիոյ արտաքին գործոց նախարար Իվիցա Տաչիչը Հայաստան ժամանած է Յունիս 3-ին: Ասիկա անոր առաջին այցն է Երեւան: Նախքան Հայաստան այցելելը Տաչիչը Մայիս 31-ին այցելած է Ատրպէյճան, ու Վրաստան:

ՊՈԼՍԱՅԱՑ ԳԻՄՆԱՐԿԻ ԳԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ԲԱՐԵԿԱՄՆԵՐ

Համբիկ ճապուրեանի քաղցրահնչիւն գլարինեթը՝ վեցեակին շուրջ

Այսբան խնամուած յայտագիր, երաժշտութիւն օղակաւորուած հայկական փնջիկներ, նորաձեւ վերամշակումներ, բոլորը ունենալով նոյն ակն ու աղբիւրը, եւ մասնաւոր հիանալի կատարողութեամբ Համբիկ ճապուրեան խանդավառեց մեր համայնքը Արամ Խաչատուրեան Սրահին մէջ 24 Մայիս 2015-ին:

Տարիներ առաջ ճանչցանք զինքը ՄթԿիլլ համալսարանի վերջին կարգի ուսանողներու հանդիսութեան ընթացքին ուր Համբիկ նուագեց Վեպերի գլարինեթի գունչերթօն: Ներկաները, մեծամասնութեամբ անգլիախօս գանատացի՝ միահամուռ յոտնկայս ծափահարեցին: Որոշ էր, Համբիկ կրնար օտար շրջանակներու մէջ բարձրանալ. սակայն ան նախընտրեց իր գործիքային տաղանդը նուիրել հայկական երաժշտութեան, իր երաժիշտ հօր յիշատակին:

Ըսինք նորաձեւ մշակումներ: Արդարեւ Համբիկ իր բազմաթիւ երեւան այցելութիւններուն ընթացքին կը հաւաքէ երեւանի երաժշտանոցներէն հայ յօրինողներու, օփերայի կամ գունչերթոններու գլանաշարի մասերը ոչ միայն փոքր թէ լայն համայնքներու (ensemble) այլ եւ նուագախումբի համար վերամշակումներ. այս անգամ հիանալի Վեցեակ մը (sextuor) ունկնդրեցինք: Չմոռնանք սակայն ամենակարեւորը. Համբիկին լայն կուրծքին մէջ կը բարբախէ ամենազգայուն սիրտը:

Յայտագիրը կ'սկսի Տիգրանեանի «Անուշ»ի նախաբանով որուն անմիջապէս կը յաջորդէ հաչատուրեանի Մասքերատին մագիւրբան. ահա առաջին օղակը՝ մեծ հաչատուրեան մը Տիգրանեանէն ազդրուած: Նոյնպէս Անուշին «Աղջիկներուն Պարը» որուն կը յաջորդէ

«Գայեանե»ին պալեդը: Հոն է Մեծն Կոմիտասը, գլարինեթին վարի հնչամասը կ'սկսի Քելեր Յուլեր-ով: Միւս երաժիշտները ակնածանքով կը միանան մենակատարին՝ Համբիկին. Հայաստան աշխարհն ենք, խորհրդաւոր մթնոլորտ մը կայ, աղջիկը կ'երգէ սարերուն իր մէն մենաւոր շէկ տղուն: Հոս է մեր բիւրեղեայ պարզութիւնը:

«Գարուն ա»-ին վայ լէ լէ լէ-ն, ոստոստող «Կաթաւիկ»ը ոչ ալ վիրաւոր «Լորիկ»ը կը փոխանակեմ եւրոպական nocturne-ի մը հետ մասնաւոր թաւային գլարինեթի մը վրայ կատարուած բարձրաքննող երաժիշտի մը կողմէ՝ յանձին Համբիկ ճապուրեանի: Հետաքրքրական էր նաեւ Կոմիտասի «Հոյ Նազան»ը, կարելի է ըսել արդիական մշակում մը, Կոտոյեանի «Սեւանի ձկնորսները», Կիւզելեանի «Հայաստացիների երգը» եւ առաջին մասը վերջացնելու համար՝ Կոմիտասի բեկբեկուն «Վաղարշապատի Պարը»:

Օղակը շարունակուեցաւ նախ Ալեքսանդր Սպենդիարեանի «Էնզելի»ով որուն մասին իր յուշերուն մէջ Ա. Իսահակեան կը գրէ - «Սպենդիարեան մանկական թարմ զգայնութեամբ... ներդաշնակ ձայների անզուգական իշխանն է (1926)», որուն յաջորդեց Խաչատուրեանի *Գայեանե*-էն պալետներ եւ սքանչելի վալսը: Ռումանական, քրտական, պուլկարական պարի եղանակներ որոնց մէջն է Սպենդիարեանի թաթարական Հիճազը որ կը լրանայ Խաչատուրեանի *Լեզկիկներ*-ով:

Սրահը թնդաց: Ծափահարութիւնները անվերջ էին: Բեմ էլաւ ՄթԿիլլի ուսուցչապետ Բիթրը Ֆրիտման՝ Համբիկին ուսուցիչը իր բարձր գնահատանքի խօսքը արտայայ-

տելու համար եւ աւելցուց - Համբիկ ամենադժուար կտորներ կը նուագէ, կարծես ինք չէ նուագողը: Իսկապէս Համբիկին մատներու արագութիւնը, ճկունութիւնը անմասն է, գլարինեթը կը սուրայ, կը թռչի, կը թռուրտի, ինչպէս ցոյց տուաւ ան Ռիմսքի Քորսաքովի սարսափելիօրէն արագ *Իշամեդու* կտորին մէջ՝ ճանչցուած *The bumble-bee* անունով:

Վեցեակին առաջին ջութակահարը մեր Ռոպեր Մարգարեանն է, որուն վայելած ենք իր պատանեկան տարիներուն: Մնացեալ չորսը վկայեալ երիտասարդ երաժիշտներ են: Չարմանալի բան, հինգն ալ ծաղիկներ ստացան ու բեմէն իջան, մնաց օրուան մենակատար՝ երեւելի գլարինեթահար մեծապէս սիրուած ու ճանչցուած Հայաստանի մէջ՝ Համբիկ ճապուրեանն որ պայուսակէն երկու դուդուկներ հանելով ցաւի եւ ուրախութեան խառն զգացումներով արտայայտուեցաւ.

«Այս մակարդակով յայտագիր մը կազմակերպել դիւրին չէր, շնորհակալութիւն տիկինիս եւ զաւակներուս, որոնք միայն քաջալերանք ցոյց տուին: Նաեւ եղբօրս որ ամէն կերպով հովանաւորեց իմ աշխատանքս ի յիշատակ երաժիշտ հօրս: Եւ վերջապէս Պոլսահայ Մշ. Միութեան Հայ Մշակոյթի Բարեկամներու ատենապետուհի Տիկին Գաթիա Սեթեանի:

Խանդավառ պրավօներ, ծափեր ու ապրիս ու պիսեր վայրկեանական դադրեցան. բացարձակ լռութիւն մը պատեց չորս կողմ, անբացատրելիօրէն տխուր, խոր ու խորհրդաւոր, քանի որ ամենքս ալ նոյնը կը մտածէինք, Կոմիտաս Վարդապետը:

Չէինք սխալած, Համբիկ յոգնած ճակատը սրբեց ու սկսաւ դուդուկով նուագել յաւերժահարս *Շողեր Չուլ* :

Ընդունելութիւնը կատարեալ էր: **Բ.ՏՐԴԱՏԵԱՆ ԳՈՒՅՈՒՄՏԵԱՆ**

ՍՈՓՐԱՆՕ ԼԻՆ ԱՆՈՅՇ ԻՇՆԱՐԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԶԱՄԵՐԳԸ՝ ԹՈՐՈՆԹՈՅԻ ՄԷՋ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԴԵՐՁԱԿԵԱՆ

Թորոնթոյի համայնքի շնորհալի եւ օժտեալ երիտասարդուհիներէն երգչուհի սփրանօ Լին Անոյշ իշնար, որուն մասին զանազան առիթներով արտայայտուած ենք այս սիւնակներուն մէջ, ան լրացնելով իր ուսումը, շրջանաւարտ եղած է Թորոնթոյի համալսարանի երաժշտական բաժնէն Bachelor of Music աստիճանով: Օր. իշնար ներկայիս իր ուսումը կը շարունակէ նաեւ Royal Conservatory of Music բաժնին մէջ: Ան տասը տարիներ է ի վեր անդամ է Canadian Children's Opera Company՝ ի, եղած է ոչ միայն երգչուհի այլ նաեւ եղած է գլխաւոր դերասանուհի զանազան օփերաներու մասնաւորաբար Գարմէն օփերային մէջ ստանձնելով Գարմէն ի դերը: Օր. իշնար ներկայիս կ'ուսանի նաեւ Teachers College ի մէջ հետեւելով «Ուսուցանելու ծրագրին» որմէ շրջանաւարտ պիտի ըլլայ յառաջիկայ Սեպտեմբերին:

Լին Անոյշ իշնար իր շրջանաւարտութեան առիթով մենահամերգ մը սարքեց

3 Մայիս 2015 Կիրակի, երեկոյեան «Heliconian Hall»-ի մէջ երաժշտասերներու ընտրեալ հոծ բազմութեան մը ներկայութեան: 1876-ին Կոթիկ ռոճով ու գեղեցիկ ճարտարապետութեամբ կառուցուած այս պատմական եկեղեցին աւելի վերջ գործածուիլ սկսած է երաժշտասերներու եւ արուեստագետներու կողմէ որպէս ցուցադրութեան եւ փոքր համերգներու համար:

Օր. իշնար արեւմտեան դասական եւ հայ ժողովրդական երգերու ճոխ յայտագրով մը հանդէս եկաւ, աշխարհի զանազան երկիրներէն նմոյշներ հրամցնելով եւ վեց տարբեր լեզուներով մեներգերով: Իրեն դաշնակով կ'ընկերակցէր համալսարանի իր ուսուցչուհին ճենիֆըր Թանկ, որ

իր դաշնակի զգայուն եւ գիտակից նուագով կարեւոր բաժին մը ունեցաւ համերգին:

Յայտագրի առաջին մասը յատկացուած էր օտար դասական երաժշտութեան:

Օր. իշնար երգերը մեկնաբանել առաջ հակիրճ տեղեկութիւններ փոխանցեց երգերու մասին:

Ան առաջին առթիւ հանդէս եկաւ Puccini-ի «O Mio Babbino Caro - from Gianni Schicchi» կտորով, յաջորդաբար մեկնաբանեց Johannes Brahms ի «Wie Melodien» եւ «Immer Leiser Wird Mein Schummer» կտորը, ապա L. V. Beethoven «O War Ich Schon- from Fidelio», G. F. Handel «Se Pieta-from Guilo Cesare», Georges Bizet «Ouvre Ton Coeur- Adieu de L'Hotesse Arabe» եւ «Comme Autrefois- from Les Pecheurs de Perles» կտորները: Արդէն իսկ այս առաջին բաժնին մէջ Լինը երգելու կարողութիւնը ցուցաբերեց, վայելեցինք զինք որպէս օփերայի երգչուհի, բեմային վարժ եւ ապրումով մեկնաբանութեան

արտայայտութիւնները կը նշմարուէին հանսատեսներու կողմէ որ արժանացաւ բոլորին ջերմ գնահատանքին:

Կարճ դադարէ մը ետք, յայտագրի երկրորդ մասին մէջ մեր սիրելի երգչուհին այս անգամ կը ներկայանար հայ երգարուեստի մեծանուն երգչուհի Կոմիտասի ժողովրդական երգերով: Լին զանոնք մեկնաբանեց իւրայատուկ բարձրորակ արուեստով: Ան ամփոփ տեղեկութիւններ փոխանցեց Կոմիտաս Վարդապետի մասին, յայտնեց թէ իր մեծհօրը հօր կողմէ ազգականական կապ ունէին Կոմիտասին հետ: Յաջորդաբար մեկնաբանեց «-Անտունի», «Ձայն Տուր ով Ծովակ» եւ «Ոհ ինչ քաղցր բան» կտորները, որոնք եղեռնի 100-ամեակի առթիւ ձօնեց Կոմիտաս Վարդապետի յիշատակին:

Այնուհետեւ յաջորդաբար մեկնաբանեց Գաւառացի երգահան Imant Ramnisch ի «Si os Partieredes al Alba », Fernando Obradors-ի «El Vito», William Bolcom-ի «Amor», Carlos Gardel-ի «Por Una Cabeza», Kurt Weil ի «Youkali» կտորները: Այս վերջին երկու կտորներուն մէջ ձեռնադաշնակով իր մասնակցութիւնը բերաւ նաեւ Մայքըլ Պրիճ: Որպէս վերջին կտոր, Լին հանդէս եկաւ G. Puccini ի «La Bohem» օփերայէն «Quando m'en Vo » արիայով:

Յայտագրի աւարտին սփրանօ Լին Անոյշ իշնար եւ արուեստագետները ներկաներուն յոտնկայս բուռն գնահատանքի ծափահարութիւններով ողջունուեցան քանիցս բեմ հրաւիրելով, ստացան գեղեցիկ ծաղկեփունջեր:

Մեր սրտանց մաղթանքն է մօտ ապագային սիրելի Լինը երաժշտութեան ուսուցչութեան կողքին տեսնել նաեւ օփերայի բեմերու վրայ: Համերգի աւարտին տեղի ունեցաւ ճոխ հիւրասիրութիւն:

Անին ԵՌԸՆԵՍՔՕ-ի մնայուն ցանկին մեջ

Թուրքիոյ մշակոյթի եւ զբօսաշրջութեան նախարարութիւնը հաստատած է Կարսի պաշտպանութեան խորհուրդին կողմէ Անիի աներակներու շրջապատի մաքրութեան եւ վերանորոգութեան համար 2013-ին պատրաստուած ծրագիրը: Այս մասին կը հաղորդէ Պոլսոյ «Մարմարա»-ն՝ վկայակոչելով «Աքշամ»-ի աշխատակից Ելտա Կեօքտաղ Անգարայէն հաղորդած տեղեկութիւնները:

Թերթը կը յիշեցնէ, որ Անիի Աներակներու շրջանը ծանօթ է որպէս «Զառասուն դռներով քաղաք» կամ «1001 եկեղեցիներու քաղաք»:

ԵՌԸՆԵՍՔՕ վերջերս Անին ընդունած էր Համաշխարհային ժառանգութիւններու առժամեայ ցանկին մեջ: Մշակոյթի նախարարութիւնը նպատակ ունի վերանորոգելու շրջանը, ապահովելու համար, որ Անին 2016 թուականին ընդունուի ԵՌԸՆԵՍՔՕ-ի մնայուն ցանկին մեջ:

Վերանորոգութեան աշխատանքին համար պիտի հրաւիրուին գանազան մասնագետներ, իսկ Մայր եկեղեցիին նորոգութեան համար պիտի հրաւիրուին նաեւ Հայաստանէն մասնագետներ: «Աքշամ» այս լուրը կը հաղորդէ «Զառասուն Դռներով Քաղաքը Կը Բանայ Իր Դռները» խորագիրին ներքեւ:

Ատանայի հայկական եկեղեցւոյ բակը՝ Հայ հոգեւորականներու շիրիմներուն վրայ, մանկական զբօսայգի կառուցուած է

Ատանայի Քոզան (Սիս) գաւառին մեջ գտնուող հայկական վանական համալիրի տարածքին մանկական զբօսայգի կառուցուած է:

Ըստ Ermenihaber.am-ի՝ թրքական demokratheraber.com-ը կը գրէ, որ նշեալ վանական համալիրը կը պատկանի այն հայկական եկեղեցական գոյքերուն շարքին, որոնց վերադարձի պահանջով Մեծի Տանն Կիլիկիոյ կաթողիկոս Արամ Առաջինը վերջերս դիմած է թրքական դատարան:

Աղբիւրին վկայութեամբ՝ շուրջ 700 տարի տարածքի հայերու համար հոգեւոր կեդրոն ծառայած վանական համալիրի վերադարձման պահանջով դատական գործին ի պատասխան՝ Քոզանի քաղաքապետ, Թուրքիոյ ընդդիմադիր «Ազգայնական շարժում» կուսակցութեան (ԱԾԿ- MHP) ներկայացուցիչ Մուսա Օզթուրքը յայտարարած է. «Որեւէ մէկուն անգամ մէկ թիզ հայրենիքի հող չունինք տալու», եւ վանական համալիրի բակը մանկական զբօսայգի կառուցած է:

«1915-ին Հայոց Ցեղասպանութեան յաջորդած շրջանին՝ 1921-ին, Ատանայի Քոզան գաւառի հայկական վանական համալիրը 48 ժամուան ընթացքին յանձնելու հրաման եկաւ, որուն հետեւանքով հայ հոգեւորականները ստիպուած եղան լքելու Ատանան:

«Հարկադրաբար Լիբանան տե-

ղափոխուած հայ հոգեւորականները մայրաքաղաք Պէրտուքի Անթիլիաս շրջանին մեջ նորէն հիմնեցին Կիլիկիոյ հայկական կաթողիկոսարանը», - կը գրէ թրքական պարբերականը:

Յիշենք, որ Կիլիկիոյ հայկական կաթողիկոսարանը, Ապրիլ 27-ին դիմելով Թուրքիոյ սահմանադրական դատարան՝ պահանջած է վերադարձնել Ատանայի (Սիսի) հայկական Սուրբ Սոֆիա եկեղեցին, վանապատկան կառոյցներն եւ այլ եկեղեցապատկան գոյքը:

«Յայտնի է, որ լքուած է անհոգութեան վիճակի մեջ յայտնուած, գանձեր որոնողներու կողմէ անխընայ աներուող Ատանայի հայկական վանական համալիրի վերաբերեալ 1950 թուականին կազմաքանդման հրաման եղած է, իսկ աներու եկեղեցւոյ քարերը որպէս շինանիւթ օգտագործուած են շրջակայքի տուններու կառուցման ժամանակ», - կը գրէ աղբիւրը:

Ատանայի հայկական եկեղեցւոյ բակը, ուր, ի դէպ, կը գտնուին հայ հոգեւորականներու շիրիմները, մանկական զբօսայգիի կառուցումը բողոքի ալիք առաջացուցած է եւ լայն քննարկումներու առիթ հանդիսացած է ընկերային ցանցերու մէջ՝ որակուելով որպէս 1915 թուականի շարունակութիւն՝ մշակութային ցեղասպանութիւն:

Թրքական պարբերականի անդրադարձը Սապիհա Կեոքչենի ծագումին մասին

Թրքական Radikal պարբերականի թղթակից, պատմաբան Այշե Հիւրը կը ներկայացնէ Մուսթաֆա Քեմալի որդեգիր դուստր Սապիհա Կեոքչենի իրական պատմութիւնը: Հիւրը կը նշէ, որ 1990-ականներուն Սապիհա Կեոքչենը հարցազրոյց մը տուած է Օթթայ Կերեւիլի յայտարարով, թէ իր հայրը Հաֆիզ Մուսթաֆա Իզզեթն է, որուն երիտթուրք ըլլալուն պատրուակով Ապտուլհամիտը Էտիրնէն Պուրսա աքսորած էր:

Ըստ Կեոքչենի պատմածին՝ ան մանկութեան կորսնցուցած է իր ծնողները եւ ապրած է աւագ եղբոր հետ: 12 տարեկանին հանդիպած է Աթաթուրքին, որ այդ շրջանին ժամանակաւորապէս կ'ապրէր Պուրսայի հանրապետական պալատին մէջ: Սապիհան անոր պատմած է իր ուսանելու ձգտումին մասին, իսկ Աթաթուրքը առաջարկած է անոր դուստրը դառնալ եւ անոր միւս դստեր հետ յաճախել դպրոց: Այնուհետեւ նաեւ աղջկայ աւագ եղբոր համաձայնութիւնը ստանալով, Մուսթաֆա Քեմալը աղջկան իր հետ Անգարա տարած է: 1934-ին, երբ ընդունուած է ազգանուններու մասին օրէնքը, Աթաթուրքը Սապիհային «Կեոքչեն» ազգանունը տուած է:

Իսկ 2004 թուականի Փետրուարին Թուրքիոյ հայկական «Ալօս» թերթին մէջ լոյս տեսած է Հրանդ Տինքի հեղինակած «Սապիհա Կեոքչենի գաղտնիքը» յօդուածին մէջ ներկայացուած են Հայաստանի քաղաքացի Հոփիսիմէ Սեբեւեան - Գազալեանի վկայութիւնները այն մասին, որ Սապիհա Կեոքչենը իրականութեան մէջ Կեոքչենի Սե-

բեւեանն է, որուն Պուրսայի մանկատունէն որդեգրած է Աթաթուրքը: Որպէս Կեոքչենի մօրաքոյր ներկայացած Հոփիսիմէի, ինչպէս նաեւ Սեբեւեան ընտանիքի՝ ԱՄՆ-ի, Գանատայի եւ Լիբանանի մէջ ապրող հարազատներուն վկայութիւններուն համաձայն՝ Արեւմտեան Հայաստանի Այնթափ (Antep) քաղաքին մէջ բնակող Սեբեւեան ընտանիքը 1915-ին հարկադրուած եղած է գաղթել դէպի Հայէպ, իսկ դուստրերը՝ 6 տարեկան Տիրուհին եւ 2 տարեկան Կեոքչենը, յանձնած են մանկատան՝ անոնց անվտանգութիւնը ապահովելու համար:

1918-ի Հոկտեմբեր 30-ի Մուղղոսի զինադարձումէն ետք Այնթափ վերադարձած Սեբեւեանները անմիջապէս այցելած են մանկատուն, սակայն Կեոքչենը այլեւս այնտեղ չէն գտած:

Հոփիսիմէի վկայութեամբ՝ Կեոքչենը որդեգրուած է Աթաթուրքին կողմէ, որ երեխաներ չէ ունեցած: Ան այդ շրջանին այցելած է Պուրսայի ամերիկեան մանկատուն, հաւնած է որդեգրած է փոքրիկ Կեոքչենը: Աղջիկը սկիզբը ապրած է Աթաթուրքի մօր՝ տիկին Չուպէտայի մօտ՝ Պուրսայի մէջ, իսկ անոր մահէն ետք՝ 1925-ին Աթաթուրքը գայն Անգարա տեղափոխած է:

Հայ թեկնածուները Թուրքիոյ խորհրդարանական ընտրութիւններուն

Այժմ Թուրքիոյ մէջ կ'ապրի 40-70 հազար հայ: Անոնք երկրի ամենախոշոր ազգային փոքրամասնութիւններէն մէկն են: Մինչեւ 1915 թուականի զանգուածային ջարդերը անոնց թիւը անհամեմատ անլի շատ էր: Անոր յաջորդած տասնամեակներու ընթացքին հալածանքներու քաղաքականութիւնը, հարստութեան հարկը եւ պետական ու ռազմական ոլորտներու մէջ ղեկավար պաշտօններ զբաղեցնելու փաստացի արգելքը հայ ազգի ներկայութիւնը թրքական քաղաքականութեան մէջ գրեթէ անսկստ դարձուց, ըստ News.am-ի՝ կը գրէ Euronews-ը:

Սակայն իրավիճակը սկսած է փոխուիլ: Իշխող «Արդարութիւն եւ զարգացում» կուսակցութիւնը փոփոխութիւններ կատարած է օրէնքին մէջ՝ թոյլ տալով վերադարձնել նախապէս ազգային փոքրամասնութիւններէ բնագրաւուած 300 միւլիոն գոյքը:

Նախագահ Էրդողանի կողմնակից լրագրող Մարգար Եսայեանը յայտնուած է իշխող կուսակցութեան թեկնածուներու ցուցակին մէջ: «Չեմ կարծեր, որ զիս ընտրած են որպէս թեկնածու այն պատճառով, որ ես հայ եմ: Այո, ատիկա իմ ինքնութեանս կարեւոր մասն է: Ես երջանիկ եմ, որ հայ եմ: Կը կարծեմ, որ ատիկա լաւ զուգահիւսութիւն է, եւ իմ թեկնածութիւնս Թուրքիոյ ժողովրդավարութեան վառ ապացոյցն է: 55-ամեայ ընդմիջումէ ետք հայը դարձած է իշխող կուսակցութեան թեկնածու: Ատիկա կը նշանակէ, որ ան կը դառնայ գործադիր իշխանութեան մաս», - կ'ըսէ Եսայեանը:

Իր շարքերուն մէջ հայ թեկնածու ունի նաեւ ընդդիմադիր «Հանրապետական ժողովրդական կուսակցութիւնը»: Իրաւաբան Սելինա Օզուզուն Տողանը կը ղեկավարէ Իսթանպուլի ձախերու ցուցակը: «Ես կ'ուզեմ

ABAKA

SECTION FRANÇAISE

LUNDI 15 JUIN 2015

Le vice-président du Parlement arménien condamne le blocus illégal de l'Arménie par la Turquie

Dans le cadre d'une visite de travail à Tokyo, la délégation arménienne dirigée par le président du Parlement arménien Edouard Sharmazanov a eu une réunion avec les parlementaires membres de la Ligue d'amitié. Les questions concernant les relations inter-parlementaires arméno-japonaises ont été discutées, l'attention étant portée sur la nécessité de visites réciproques en vue de stimuler le dialogue et le développement de programmes d'intérêts mutuels.

Edouard Sharmazanov a décerné au président de la Ligue d'amitié Japon-Arménie Seishiro Eto, au vice-président Takeaki Matsumoto, ainsi qu'au ministre des Affaires étrangères japonais Minoru Kiuchi, des Médailles arménienne pour leur contribution au renforcement et à l'approfondissement des liens arméno-japonais.

Le même jour, la délégation arménienne a eu une réunion avec Akira Muto, ambassadeur et représentant spécial de l'ambassade du Japon pour l'Asie centrale et le Caucase. Les discussions ont porté sur les développements de politique intérieure en Arménie et au Japon, les perspectives d'expansion du commerce bilatéral et les liens économiques, ainsi que des questions de coopération plus étroite entre les organisations internationales. Les parties ont également échangé des idées concernant les questions régionales et internationales.

À la demande de l'ambassadeur Akira Muto, la partie arménienne a abordé les relations arméno-turques et le Haut-Karabagh. Le chef de la délégation arménienne a condamné le blocus illégal de l'Arménie par la Turquie, soulignant que la Turquie a tort de lier l'ouverture de la frontière arméno-turque à la normalisation du conflit du Haut-Karabagh. Il a également dit que le conflit devait être normalisé exclusivement dans le cadre des principes bien connus du Groupe de Minsk de l'OSCE, sans la Turquie.

Sharmazanov a qualifié les actions de l'Azerbaïdjan d'inacceptables, notant qu'ils ne sont pas en ligne avec l'esprit général du processus de négociation, mais en contradiction avec les déclarations et les propositions des coprésidents du Groupe de Minsk de l'OSCE.

La délégation arménienne comprenait les membres du Groupe d'amitié parlementaire, Samvel Farmanian et Alexander Arzoumanian. La délégation parlementaire était accompagnée de Hrant Poghosian, ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire d'Arménie au Japon.

Le sommet de l'Union européenne important pour l'Arménie

Réunis à Riga, capitale lettone, les 21 et 22 mai 2015, à l'occasion du quatrième sommet du Partenariat oriental, les chefs d'Etat et de gouvernement de l'Union européenne ont réaffirmé aux représentants des six pays du Partenariat, la détermination de l'UE à maintenir des relations encore plus étroites et différenciées avec chacun d'entre eux, et ce quel que soit leur niveau d'ambition quant à leurs relations avec l'UE.

Le principal message de ce sommet aura été celui de « l'engagement continu, soutenu et solide » de l'Union envers le Partenariat oriental et « chacun des pays partenaires, » a résumé le président du Conseil européen, Donald Tusk, lors de la conférence de presse organisée à l'issue de la rencontre. Un message « nécessaire à la lumière de l'agitation des dernières années dans cette partie de l'Europe,

Suite à la page 8

Notre histoire vivante

Editorial écrit en anglais par Edmond Y. Azadian et publié par The Armenian Mirror-Spectator en date du 30 mai 2015

Après avoir commémoré le tournant historique du centenaire de génocide dans une unité et une solidarité rare, l'Arménie a célébré un autre événement vital, la renaissance de l'Etat souverain arménien le 28 mai 1918.

Durant de nombreuses décennies, l'acte qui a rétabli l'Etat d'Arménie a subi différentes interprétations.

Aujourd'hui, lors de la troisième étape du développement de l'Etat de l'Arménie, il est temps d'accorder à cet événement historique son propre rôle en tant que date de la renaissance de l'Etat arménien.

La prochaine étape de ce développement a été le 29 novembre 1920, lorsque le régime soviétique s'est installé en Arménie, déclenchant des controverses d'égale intensité que l'étape précédente. Le système soviétique était une expérience humaine infernale qui a pris un lourd tribut en vies humaines en Arménie. Aussi contradictoire que cela puisse paraître, le système soviétique a instauré la stabilité à l'Arménie, a contribué à son développement démographique, et a eu pour conséquence l'âge d'or de la culture arménienne, de l'érudition et de la science.

La troisième étape a commencé le 21 septembre 1991, avec l'effondrement de l'Union soviétique et la création de l'Arménie indépendante. Il est vain de tenter de comparer ces dates, parce que chacune a servi de bloc de construction de l'histoire arménienne moderne.

La République soviétique d'Arménie n'aurait pu exister sans la souveraineté de l'Arménie établie le 28 mai. De même, la République soviétique n'aurait survécu, si les Arméniens ne s'étaient pas réveillés dans le vide territorial d'une patrie ancestrale perdue. Dans chaque cas, l'indépendance a été poussée vers l'Arménie par les marées historiques qui ont balayé la région. Certes, à leur crédit, les Arméniens ont profité de ces occasions historiques et charpenté leur nation.

Alors que la Première Guerre mondiale tirait à sa fin, a eu lieu la révolution russe de 1917, et les nations soumises ont été abandonnées à leurs sorts. Durant une courte période, l'Arménie, la Géorgie et l'Azerbaïdjan se sont réunis pour former la Transcaucasie qui s'est avérée être une confédération, rapidement désintégrée, ne laissant aucune autre alternative à ses membres que de déclarer l'indépendance.

Au même moment, la Turquie se remettait de sa défaite dévastatrice de la guerre. Revigorée, elle avait hâte d'engloutir autant de territoire que possible dans le Caucase, profitant du vide politique créé par la chute de la Russie tsariste. Les Arméniens étaient confrontés à un avenir incertain. Ce fut un moment de vie ou de mort.

Après avoir survécu à l'imposant

génocide, les Arméniens ont réussi à rassembler assez de force pour affronter les 10 000 soldats de l'armée de Vehib Pacha.

Les forces populaires arméniennes ont remporté trois victoires successives à Sardarabad, Bash Abaran et Ghara Kilissa, et pavé la voie à l'indépendance de l'Arménie.

Face à Sardarabad, le général Thomas Nazarbekian a déclaré à ses soldats : « Nous devons comprendre que si nous ne n'obtenons pas notre liberté maintenant, par la lutte armée, et ne nous construisons pas un avenir heureux, l'histoire ne nous pardonnera pas, parce cette occasion ne se représentera pas, ni pour nous, ni pour les générations futures. »

Dans Bash Abaran, les forces arméniennes ont repoussé les Turcs sous le commandement de David Melkisetian, qui devait bientôt être rejoint par les forces placées sous le commandement du général Dro (Drastamard Kanayan). Ce dernier a utilisé une tactique de diversion pour forcer l'armée turque à reculer dans les marais.

La nature a également joué son rôle crucial, de nombreux soldats turcs sont morts de froid. La troisième victoire a été remportée à Ghara Kilissa par Bey Manoukian, Garegin Nejdéh et Nikolay Ghorghanian.

Pendant la guerre, un jeune ecclésiastique, Karekin Hovsepian, a encouragé les forces arméniennes à travers sa direction inspirante. Ce prêtre est, plus tard, devenu Catholicos du Saint-Siège de Cilicie, laissant derrière lui un énorme héritage de réalisations académiques.

Les forces arméniennes ont combattu féroce, refusant toute alternative amère. Vehib Pacha, dans ses mémoires, a écrit : « Les Arméniens qui ont combattu dans Ghara Kilissa méritent le respect. »

Les victoires de ces batailles ont mené à la déclaration d'indépendance du 28 mai 1920. La déclaration a été lue par l'intellectuel renommé Avetis Aharonian.

Ainsi, la République d'Arménie est apparue sur la carte du monde. Tous les guerriers et leurs commandants méritent le respect et la gratitude éternelle des générations futures. Seul le général Dro a jeté plus tard une ombre sur sa vaillance en s'alliant aux forces nazies durant la Seconde Guerre mondiale. Le choix de Dro ne permet aucune spéculation, sachant comment les nazis ont traité les pays qu'ils occupaient.

Aujourd'hui, l'Arménie s'accroche à la vie, avec une émigration massive, et a désespérément besoin de symboles historiques comme inspiration. Le 28 mai est l'un de ces symboles, qui porte une signification essentielle pour notre peuple qui lutte pour son dernier fragment de territoire historique appelée Arménie.

Le 28 mai est notre histoire vivante.

Traduction N.P.

Une percée de l'au-delà : « Je m'appelle Gomidas »

Sous le regard grave et impérieux du Prince de la poésie arménienne contemporaine, Vahan Tekeyan (1878-1945), qui perce de son tableau sobre suspendu sur le mur de sa résidence montréalaise au centre portant fièrement son nom, à la ville de Saint-Laurent, et devant une énorme reproduction décorative de la pierre à croix, connue dans sa langue par « Khatchkar », qui symbolise la foi profonde de son peuple au Créateur qu'il a payée si cher de sa vie depuis l'aube du christianisme, l'immortel amoureux de la musique et de la chanson arméniennes authentiques, Soghomon Gevorki Soghomonian (1869-1935), mondialement célèbre par le surnom de Gomidas Vartabed ou Komitas Vartapet, traverse l'espace et le temps pour raconter ses mémoires de bonheur et de douleur à un public, de différentes nationalités, impatient de le rencontrer et de l'écouter. Le chœur arménien mythique occupe pour cet effet, pendant presque une heure, une chaise berçante qui ressemble à celle qu'il a occupée, au cours de ses dernières années terrestres, à l'hôpital psychiatrique de Villejuif en France.

Avant son entrée sur scène, les lumières s'éteignent. Des voix, féminines et masculines, ayant des niveaux variés, s'expriment en français dans divers accents familiers et étrangers, s'élèvent l'une après l'autre, provoquant l'effet de l'écho, dans la quasi-obscurité de la salle uniquement éclairée pour la circonstance par des chandelles déposées sur le sol et entourant la chaise berçante. Les voix rappellent et répètent le drame épouvantable qui a causé la perte de la raison de Gomidas. Elles évoquent l'horrible souvenir du génocide arménien de 1915 où, il y a cent ans, un million et demi d'Arméniens ont péri sur l'autel macabre des ardeurs colonisatrices et de l'injuste hégémonie. Toutefois, en mentionnant la tragédie et ses conséquences, les voix rendent également un hommage particulier à tous ceux qui ont tendu la main aux sinistrés, les ont sauvés de la mort et défendu leur cause au péril de leur vie.

Dans un décor théâtral, simple et touchant, qui simule artistiquement la

dernière étape de la vie de Gomidas sur terre, où les énormes et magnifiques capacités de son cerveau de génie furent considérablement amoindries par l'effet de la folie, les pensées de Gomidas vont et viennent au rythme des mouvements de la chaise où il est assis. Les chandelles blanches, qui éclairent la scène, imprègnent l'ambiance d'un aspect majestueux et divin. Au milieu de la lumière frémissante des flammes, Gomidas est tantôt calme et nostalgique, tantôt tendu et emphatique.

Sur un grand écran, qui sert d'arrière-scène, une image cinématographique vivante, en noir et blanc, reflète Gomidas de dos, assis, devant une fenêtre, sur sa chaise qui le berce. Si Gomidas, qui fait face au public, est tonitruant et bouge constamment sous l'effet de l'émotion, celui de l'arrière-scène est noyé dans son univers et donne l'impression qu'il regarde inlassablement, par la fenêtre, le paysage et les passants. Comme si Gomidas de l'arrière-scène incarne l'inconscient, alors que celui du devant subit, incapable, son influence et traduit ses messages en paroles et en gesticulations. Un merveilleux contraste, bien expressif et émouvant, souligne habilement le caractère fort, sensible et foisonnant de l'héros de l'action en se servant ingénieusement de la décoration, de l'éclairage et de la performance sublime de Krikor Oskerjian dans le rôle de l'éternel Gomidas.

Au moment où Gomidas narre, sur scène, les épisodes les plus marquants de sa vie, en arménien et en français, en hommage à l'Arménie d'où il est originaire et à la France qui l'a accueilli dans sa maladie, trois autres narrateurs reprennent sa narration, dont deux en français et un en anglais, pour souligner sa profondeur, sa richesse et sa force. Si, cependant, le récit arménien exprime Gomidas, celui en français l'explique et l'analyse, alors que celui en anglais le commente. Comme si le récit de sa vie, dans les trois langues qui ont marqué sa vie, est doté de trois dimensions qui représentent les différentes étapes de sa transmission. Il commence fort dans sa langue d'origine, devient moins fort

dans la langue du pays hôte et se transforme en écho pâle dans une des langues les plus répandues dans le monde.

Des scènes éblouissantes et pathétiques surgissent de son passé et ornent son récit d'images vivantes et passionnantes traduisant les belles mémoires intactes de ses années actives à la campagne arménienne où il recueillait la musique et les chants folkloriques originaux de son patrimoine culturel unique et captivant. Ces merveilleux moments sont incarnés sur scène par la beauté, le charme et la magie des jeunes filles arméniennes qui ressemblent à des fées dans leurs superbes habits en couleurs harmonieuses et chatoyantes, leurs accessoires finement ciselés et exubérants et leurs chansons suaves et mélodieuses qui expriment agréablement la pensée, les émotions et les aspirations de toute une nation.

Le subconscient de Gomidas est, pourtant, aussi peuplé et bouillant des fantômes des horreurs qu'il a vécues et qui s'imposent, brusquement et lourdement, à son présent pour chasser, brutalement, de sa mémoire tout souvenir charmant et le laissent à la merci des angoisses et des tourments. Sous l'effet des médicaments qu'on lui injecte, il retrouve son calme momentanément. Il s'adresse, alors, au ciel sur un ton de vif reproche d'avoir, ainsi, abandonné son peuple au pillage, aux massacres et au dépaysement. Toutefois,

animé par sa foi profonde et inébranlable, Gomidas dans sa folie se ressaisit, comme s'il recouvre, soudain, son esprit amoindri et implore, par le chant, le Seigneur de le pardonner et d'avoir pitié de lui.

Une adaptation et une mise en scène digne d'un génie est celle de la réalisatrice Nancy Issa Torosian qui a transformé le chef d'œuvre littéraire, *Mémoire*, de la divine Delphine Jacquart, de son vrai nom arménien Brigitte Tavitian, en monument théâtral imposant. Maîtrisant à merveille l'art et la technique scénique, elle a su, avec une dextérité singulière, faire ressortir le meilleur des membres talentueux de la sublime troupe arménienne, Hay Pem, et, en même temps, exploiter au maximum le matériel artistique disponible afin de marier entre le passé et le présent de Gomidas sur scène pour le faire revivre, le temps d'un spectacle, une soirée mémorable où il clame son identité en s'introduisant par un si sonore et significatif « Je m'appelle Gomidas ». Un cri à travers lequel tout un peuple martyrisé s'identifie et y exprime sa souffrance, sa colère et sa mélancolie sans, toutefois, perdre sa foi et sa culture qui ont vécu, tout le long de son histoire, moyennant d'innombrables sacrifices et prix.

AMAL M. RAGHEB
(Carmen Aprahamyan)
Journaliste internationale et écrivaine

Le Sommet de...

Suite de la page 7

de l'agression, de l'intimidation et même de la guerre, » a-t-il poursuivi, en référence au conflit ukrainien et au rôle de la Russie à cet égard qu'il n'a cependant pas citée.

« Je suis convaincue que le sommet va donner un nouveau souffle à nos efforts pour renforcer les relations stratégiques entre l'UE et l'Arménie, l'Azerbaïdjan, le Bélarus, la Géorgie, la Moldavie et l'Ukraine, » a pour sa part expliqué la Première ministre lettone et hôte du sommet du Partenariat oriental, Laimdota Straujuma.

« L'engagement de l'UE et de ses partenaires pour le Partenariat oriental est plus ardent que jamais. L'UE est un projet de paix, œuvrer de bonnes relations avec notre voisinage et approfondir la coopération avec les pays qui le souhaitent est un devoir pour la sécurité, la stabilité et la prospérité de notre continent européen, » a de son côté déclaré le ministre luxembourgeois des Affaires étrangères, Jean Asselborn, cité dans un communiqué diffusé par son Ministère.

Selon Traian Hrisea, chef de la délégation de l'UE à Erévan, cela permet le lancement des négociations officielles sur une alternative légale à l'accord d'association que les deux parties finaliseront. Le sommet est donc « un pas en avant » pour l'Arménie. L'Union Européenne s'est aussi fait entendre par la voix de l'ambassadeur de France à Erévan, Jean-François Charpentier, qui a mentionné le fait qu'une atmosphère « assez positive » régnait dans le cadre des consultations actuelles dont le but est d'approfondir les relations entre l'Arménie et l'Europe.

Des consultations qui avancent plutôt bien, et ont tout l'air d'être prometteuses : « Nous travaillons avec nos amis arméniens à élaborer davantage le texte du nouvel accord UE-Arménie » a-t-il déclaré à l'issue d'une conférence de presse.

Les positions et les déclarations de Jean-François Charpentier ont par ailleurs été reprises et complétées par l'Union Européenne, via la voix de Johannes Hahn. Le Commissaire à la politique de voisinage de l'UE a ainsi déclaré lors d'une visite la semaine dernière dans la capitale arménienne que « les responsables arméniens et ceux de l'UE ont déjà identifié les zones et la profondeur de la coopération. » M. Hahn s'étant même exprimé sur le fait qu'il avait bon

espoir que le sommet de Riga soit l'occasion pour la Commission Européenne de disposer d'un mandat pour initier des négociations fructueuses avec l'Arménie.

Les négociations sur le nouvel accord sont susceptibles de commencer dès cet été. Hermine Naghdalian, vice-présidente du Parlement arménien, a déclaré que le sommet donnera une impulsion majeure à l'Arménie. Elle a dit que les dirigeants de l'UE ont fait preuve de « compréhension » pour les efforts arméniens pour combiner l'adhésion à l'EEEU avec l'intégration européenne. La déclaration de Riga dit aussi que l'UE est ouverte à se lancer dans un « dialogue sur les visas » avec l'Arménie qui pourrait éventuellement conduire à la levée de ses exigences en matière de visa pour les ressortissants arméniens qui voyagent en Europe. Il dit qu'un tel processus est subordonné à la « mise en œuvre complète » d'un accord UE-Arménie sur la « réadmission » des immigrants illégaux.

L'accord de réadmission a été signé en avril 2013, peu de temps après l'UE ait assoupli certaines de ses règles strictes de visa pour les Arméniens.

ABAKA

ENGLISH SECTION

MONDAY JUNE 15, 2015

Watching Elections in Turkey

BY EDMOND Y. AZADIAN

The parliamentary elections in Turkey on June 7 are closely watched events by all parties in the region who will be impacted, one way or another, by their outcome. Turkey is a regional superpower and an arrogant one at that, under President Recep Tayyip Erdogan. It has its influence and opinion on many conflicts in the region. It has its tentacles in the Balkans, it is directly involved in conflicts raging in Syria, Iraq and Libya and it even supports the Uighur Muslim unrest in China. But above all, it blockades Armenia and sets the tone of Azeri President Ilham Aliyev's belligerence.

Therefore, should the elections cause any power shift domestically, that may affect Turkey's foreign policy and its capacity to meddle in its neighbors' internal affairs.

During the last election, President Erdogan garnered 52 percent of the popular votes. But Turkey's weakening economy, endemic corruption scandals and the president's dictatorial instincts have eroded the influence of Erdogan's AKP party, which has been in power for the past 13 years.

A recent scandal may further deteriorate the situation for the ruling party. Turkey has been accused of supporting ISIS and supplying them with arms, while its main NATO partner has been bombing ISIS targets to get them to curb their barbaric wars waged in Syria and Iraq.

All along, the Erdogan government has been in denial mode. But, a whistleblower by the name of Can Dunder came forward in the daily Cumhuriyet to expose the operation of Turkey's secret service agency, MIT. The police had caught trucks carrying arms to Syrian insurgents, under the cover of sending crates of medicine and food. Two thousand trucks have crossed from Turkey into Syria. Prime Minister Ahmet Davutoglu has claimed that it is nobody's business what those trucks deliver. Mr. Erdogan has sued Dunder as a traitor and Mr. Dunder has complained that the judiciary is punishing the whistleblower rather than the culprit.

At this stage, the polls predict a 46-47-percent success for AKP, which would keep Erdogan in power, but other parties may be able to clip his political wings. Mr. Erdogan's plan is to reform the constitution and place all the executive powers under the office of the president and rule the country like an erstwhile sultan.

But the political scenario is more complicated than that and it depends on the president's shrewdness how to navigate through that maze to achieve

his goals.

The current constitution was drafted in 1980 after a coup by the military dictator Kenan Evren, evil incarnate, who passed away recently at the age of 97.

The question of a need to change the constitution is not debated by the parties but rather the most crucial question is what shape the new constitution will take.

There are three main parties vying for power.

CHP party (Cumhuriyet Halk Partisi), which dates back to the start of the modern Turkish republic, was founded by Ataturk himself and ruled Turkey for several decades under draconian rules. The party is secularist and nationalist. In recent years, its secularist policies have suffered when Erdogan undercut the party's relations with the military, which had given itself the role of the protector of the constitution, and many of the reforms instituted by Ataturk were overturned by the AKP Islamist rule, such as when the president's wife came out with a head scarf, banned by Ataturk. CHP plays the role of the main opposition party headed by Kemal Kilicdaroglu. It stands for the territorial integrity of the country but it has a cautious approach to Kurdish separatism.

Another opposition party is MHP — Milli Haraket Partisi — led by Devlet Bahçeli. This is a racist party, adamantly opposed to Kurdish minority aspirations.

During the 2014 presidential election, the latter two parties had joined forces to support the ill-fated candidacy of Dr. Ekmeleddin Ihsanoglu.

The most controversial opposition party is the HDP — Halk Demokratik Partisi — headed by Saliheddin Demirtas, a cool-headed politician who claims that any citizen can join his party — Alevi, Laz, Jew, Greek, Armenian, Turk, but the party is mainly composed of Kurds. Demirtas is the main interlocutor with the state in the ongoing negotiations on Kurdish issues, although there is another minor Kurdish group called Kurdish Communities Union.

HDP denies any association with the PKK designated as a terrorist organization by the Turkish government.

Although, on one had, the government negotiates with the jailed leader of PKK Abdullah Ocalan, but accuses HDP of colluding with PKK. Demirtas coldly retorted that if his party has any influence on the PKK, it should be considered a plus, not a political liability.

Now, the major issue is whether the pro-Kurdish HDP or the People's Democratic Party will be elected into the parliament or not. The party has to

Cont'd on page 10

Armenia President briefs Czech Republic Constitutional Court President on reforms process

On Tuesday, 2nd of June 2015, Armenia's President Serzh Sargsyan received the Czech Republic Constitutional Court President Pavel Rychetský, who arrived in Armenia upon the invitation of Armenian Constitutional Court president.

Sargsyan welcomed the high-ranking guest, stressing the importance of frequent reciprocal visits in terms of deepening of cooperation and exchange of experience. Such visits, according to the president, enable to comprehensively discuss professional issues, and exchange opinions on key constitutional matters in friendly atmosphere. Sargsyan also considered Mr Rychetský's visit useful in the current stage of the ongoing constitutional reforms process in Armenia, stressing that the experience of any country, especially a European one is important for Armenia.

Serzh Sargsyan praised the Armenian-Czech interstate relations and cooperation in different areas, which, in his words, have become quite active in the recent years. According to the president, the cooperation between the two friendly states will also become more complete through the development of relations in the legal field.

Pavel Rychetský praised the cooperation established with the Armenian Constitutional Court, stressing that Armenia, being the cradle of the European civilization, only deserves respect, and the Czech Republic is willing to deepen the existing cooperation with the Armenian partners.

Mr Rychetský presented to Armenia's president the passed road and achievements of the Czech Republic Constitutional Court, established as early as in 1920, the present system of the country's constitutional justice and the current issues on the way of its improvement.

Sargsyan also presented the guest with the constitutional reform process in Armenia, close cooperation with the European organizations in that context, as well as the significance and objective of those reforms for the country.

Strengthening Ties between Canada and Armenia

OTTAWA – On May 26, Harold Albrecht, MP for Kitchener-Conestoga and Chair of the Canada-Armenia Parliamentary Friendship Group along with his counterpart Mr. Hovhannes Sahakyan, Chairman of the Armenia-Canada Parliamentary Friendship Group met to sign a joint declaration to strengthen Canada and Armenia's close bilateral relations and people-to-people ties.

His Excellency Galust Sahakyan, President of the National Assembly of the Republic of Armenia, and accompanying Armenian Parliamentarians were also present for the signing ceremony.

Cont'd on page 10

Watching Elections...

Cont'd from page 9

overcome a 10-percent threshold. At this point, the polls indicate 9.5 to 11-percent chance of success.

Whether the party enters the parliament or not, it will cause a serious challenge to Mr. Erdogan. The Kurdish issue is a double-edged sword; if the Kurds are elected, they will muddy the political waters for Mr. Erdogan, who will be handicapped in his drive to draft the new constitution. Although Turkey may gain a dividend by demonstrating to Europe that it is on a democratic path as an inclusive society.

However, if the Kurds fail to enter the parliament, they will be justified to take up arms and fight for their rights. Thus far, the negotiations with the government have led nowhere. In this electoral campaign, all the rhetoric and the political tricks are directed against the Kurdish party to assure its failure. The government has been accusing the Kurds of not laying down their arms, making negotiations impossible.

They even have provoked some incidents with the Kurds to justify their accusations.

The Kurds realize that if they surrender their arms completely, they will lose all leverage and will be left to the mercy of the government to dictate its terms in the negotiations.

The hands of the Kurds have been strengthened by the success of their brethren in Iraqi Kurdistan and Syria and even in Iran.

Therefore, if the Kurds are disappointed in their bid to succeed through the democratic process, Turkey may face not only an internal insurrection, but also a regional war, which it can ill afford.

As Armenia's problems and depopulation benefit Turkey, conversely Turkey's problems benefit Armenia, speaking in terms of realpolitik.

Prime Minister Ahmet Davutoglu, out of the blue, has injected the Armenian issue in his electoral campaign, although for cosmetic purposes and for luring Christian voters some parties, including the ruling AKP, have enlisted Armenian candidates on their slates.

Thus, Markar Essayan, a prominent columnist in the Turkish press, has joined the AKP slate. Garo Paylan is a candidate for Peace and Democracy Party and Selina Dogan is on the list of the main opposition party, People's Republican Party. These candidates will certainly adhere to the platforms of their respective parties, but Dogan has also enunciated her own personal platform, stating, "We are not equal. Legally, on paper, yes. But in fact, no. ... For example, you don't have Armenian officers in the government, you don't have Armenian police, you don't have Armenian judges in this country. I am going to fight this dis-

crimination."

In an effort to discredit the pro-Kurdish party in the eyes of the electorate, Mr. Davutoglu interjects the Armenian issue in his campaign. This may sound absurd to an outside observer, but it has its resonance in Turkey because the government has vilified Armenians generation after generation, to associate in the public mind the word Armenian with an insult.

It was not enough that the Turks murdered the Armenian nations, uprooted the survivors from their 3,000-year-old homeland, they confiscated their properties, which they enjoy to this day, and to justify their crime, they blame the victim and to insult someone they use the word "Armenian."

You cannot legislate bias, but the Turks have been using that bias as a political asset. Mr. Erdogan himself used it during his presidential campaign by stating that he has been attacked by the "worst" epithets, including being called "Armenian."

Now, it is Mr. Davutoglu's turn to use the Armenian card.

While on February 11, 2015, the prime minister was embracing the diasporan Armenians hypocritically ("The Diaspora is our Diaspora and our Diaspora initiative will progress.") he has used that same term: "Diaspora" to attack Mr. Demirtas.

Yetvart Danzikyan has published a scathing article in the May 28, 2015 issue of Agos, where he writes, "The place where these words that display the crudest, most undiluted and most primitive logic of nationalism were said was at an AKP rally in Batman. This logic, which sets Kurds, Turks and Arabs to one side and Armenians to the other side, is very clearly the most distinguished product of racist and discriminatory mindset. ... On May 24 Davutoglu took part on Show TV where he said, 'At a time when the whole world is campaigning against Turkey on the Armenian Genocide claims, Davutoglu stated that Demirtas has taken position in opposition to Turkey and has made statements accusing Turkey and reminded the audience that Demirtas has said, regarding the Armenian Genocide, 'Kurds also have responsibility and apologize on their behalf.'"

Addressing Kurdish citizens, Davutoglu said, "Can someone who accuses you grandfathers in this way be your representative? If he says 'Kurds and Turks did this, can he represent Turkey?'"

Then Davutoglu has accused Demirtas of having made "secret deals with the diaspora."

As we can see, the Armenians are involved in Turkish parliamentary elections on two different levels, as participants and as pariahs.

Time will tell which way the elections will swing.

MARTYRS OF THE ARMENIAN GENOCIDE CANONIZED AT THE MOTHER SEE OF HOLY ETCHMIADZIN

THE ARMENIAN GENERAL BENEVOLENT UNION (AGBU) SPONSORED AND UNDERWROTE THE CEREMONY AND ITS WORLDWIDE BROADCAST

On April 23, 2015, the Armenian Apostolic Church canonized the martyrs of the Armenian Genocide at the Mother See of Holy Etchmiadzin.

On April 23, 2015, the Armenian Apostolic Church canonized the martyrs of the Armenian Genocide at the Mother See of Holy Etchmiadzin

On April 23, 2015, the Armenian Apostolic Church canonized the martyrs of the Armenian Genocide at the Mother See of Holy Etchmiadzin. The service was led and presided over by His Holiness Karekin II, Supreme Patriarch and Catholicos of All Armenians, and Aram I, Catholicos of the Holy See of Cilicia. The canonization took place at the open altar of Holy Etchmiadzin and marked a major event in the history of the Armenian nation, as no elevation to sainthood had taken place in the Armenian Apostolic Church in 400 years.

AGBU was instrumental in sponsoring, underwriting and broadcasting the canonization ceremony for a global audience. The ceremony was streamed live on agbu.org and at major Armenian churches across the diaspora, uniting millions of Armenians worldwide: "AGBU is honored to have played a role in this historic, spiritual event for the Armenian nation. The worldwide broadcast allowed those in the diaspora to participate in an entirely unprecedented way," said AGBU Central Board member Vasken Yacoubian.

The ceremony was attended by Armenian dignitaries and politicians; heads and representatives of sister churches; delegates from 100 countries in Armenia for the centenary commemoration; and thousands of Armenian citizens.

"All of us today are witnesses to the spiritual transfiguration of our history, in which we participate both collectively and as individuals. The canonization of the martyrs of the genocide brings life-giving new breath, grace and blessing to our national and ecclesiastical life. We believe that we are weaving the crown of a new spiritual rebirth for our people, by canonizing the martyrs of the Armenian Genocide. The memory of our holy martyrs will heretofore not be a requiem prayer of victimhood and dormition, rather a victorious song of praise by incorporeal soldiers, triumphant and sanctified by the blood of martyrdom," said His Holiness Karekin II. The two-hour ceremony ended at 7:15 p.m. (19:15) local time to symbolize the year the genocide began. In observance, bells were rung 100 times at Armenian churches around the world and at non-Armenian churches in Buenos Aires, New York and Paris, among other cities.

The ceremony can be seen in its entirety at <http://bit.ly/1Q3uhak>

The Armenian General Benevolent Union (AGBU) is the world's largest non-profit organization devoted to upholding the Armenian heritage through educational, cultural and humanitarian programs. Each year, AGBU is committed to making a difference in the lives of 500,000 people across Armenia, Nagorno-Karabakh and the Armenian diaspora.

Armenian Government to Privatize National Post Service

The Government of Armenia is planning on privatizing HyePost, CJSC, the country's national postal service provider.

A discussion will be held at the government's next cabinet meeting on May 27, where a decision will likely be made to categorize HyePost as a government-owned company slated for privatization, along with a number of other companies, in line with a 2006 law on privatizing state assets. The sole shareholder of the company is the Republic of Armenia, namely the Ministry of Transport and Communication. It is hoped that the privatization of HyePost will lead to private investments, an increase in cash flow and the modernization of the company.

Strengthening ties between...

Cont'd from page 9

The declaration seeks to "enhance the already good relations between the two legislative bodies, in the spirit of friendship and mutual understanding; encourage close and direct cooperation between the

Canada-Armenia Parliamentary Friendship Group in the Parliament of Canada and the Armenia-Canada Friendship Group in the National Assembly of Armenia; stimulate visits of the Members of the two Parliaments, as well as the exchange of ideas, in order to share expertise and best practices on issues of mutual interest, such as promoting rule of law and human rights, and combating terrorism."

Upon signing the declaration MP Albrecht stated that "The Armenian-Canadian community has made, and continues to make, a rich and vibrant contribution to Canada's multicultural society. This joint declaration will serve to bring our two countries even closer together. I am proud to have had the opportunity to sign it on Canada's behalf."

ԵՐԱՆՏԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ՍԵՒ ԳՈՅՆԸ

ՅԱԿՈԲ ՄԻՔԱՅԵԼԵԱՆ

Նստած եմ Երեւանի Ազգային գրադարանի ընթերցասրահին մէջ ու բացած եմ գիրք մը, որուն ընթերցումը յաճախ կ'ընդհատեմ ու կ'ընկղմիմ ջղալկիչ ապրումներու գիրկը:

Գիրքը կը կոչուի «Մեծ եղեռնի նահատակ հայ բժիշկները», տպուած Պոսթոն 1957-ին, հեղինակն է՝ Տոքթ. Գ.Ս. Կարոյեան:

Այնքան բան կարդացած եմ ու լսած Յեղասպանութեան արհաւիրքի օրերուն կատարուած սաղայելեան վայրագութիւններուն մասին, որ այլեւ ուղեղիս մէջ տեղ չկայ նոր վկայութիւններ ընդունելու, բայց աստի՛ անոնց ընթերցումը ահաւոր կերպով կ'ազդէ ջիղերուս եւ առողջութեանս վրայ. սակայն այս մէկը աչքաթող ընել չհամարձակեցայ, մասնաւորաբար որ այս մասին քիչ բան գիտեի:

Օսմանեան կայսրութեան հլու-հնազանդ մեր հայ բժիշկները, ինչպիսի նուիրուածութեամբ կիրարկած են իրենց մասնագիտութիւնը, որ Զիբուրադի երգումին հաւատարիմ մնալու կողքին, անսակարկօրէն «Օսմանեան հայրենիքին» ծառայելուն մէջ տեսած են իրենց մարդկային ու քաղաքացիական առաքելութիւնը:

Եւրոպական զանազան համալսարաններէ, կամ Թուրքիոյ Կայսերական բժշկական դպրոցէն շրջանաւարտ մեր բժիշկները եղած են յառաջատարը այս բնագաւառին մէջ, իսկ թուրք բժիշկները շատ բան սորված են անոնցմէ:

Աննշան բացառութիւններով, թուրք ընդհանրապէս եւ թուրք բժիշկները այս պարագային, անտրամաբանական ատելութեամբ մը լիցքա-

ւորուած եղած են հայերու հանդէպ, տուրք տալով երեւի իրենց կրօնական եւ ազգային զգացումներուն, որոնք քողարկուած երբ առիթը ներկայացած է, իրենց կապանքներէն շղթայազերծ, կուտակուած լեղին դուրս թափած են, կոխկռտելով ու խողխողելով ամէն մարդկայնութիւն, բարեկամութիւն եւ սրբութիւն:

Օսմանեան կայսրութեան տարածքին եւ յատկապէս Թուրքիոյ մէջ հայ բժիշկներ ինչպիսի նուիրուածութեամբ, ինչպիսի վարպետութեամբ բժշկած են ու մահէն դէպի կեանք վերադարձուցած են անհամար թուրք զինուորներ ու քաղաքացիներ. իսկ այս մարդկային եւ մասնագիտական վեհ վերաբերմունքին որպէս վարձատրութիւն, երբ ներկայացած է առիթը, սպաննուած են իրենց գործընկեր թուրք բժիշկներու եւ նոյնիսկ իրենց դարմանած մարդոց ձեռքով:

Կարելի՞ է մոռնալ բժիշկ բանաստեղծ Ռուբէն Սեւակի պարագան, որ Գերմանիա մնալու եւ խաղաղ կեանք մը ունենալու առաջարկները մերժեց եւ որպէս յանձնառու բժիշկ եւ զինուորական, նախընտրեց ծառայել «Օսմանեան հայրենիքին» ու իր բժշկած բարձրաստիճան թուրք զինուորական ու քաղաքական դեմքերուն եւ անոնց ընտանիքներու անդամներուն առողջութիւն պարզելուն որպէս երախտագիտութիւն, զինք ալ միւսներուն հետ սպաննեցին:

Երախտագիտութեան սեւ գոյնը... (Թեւեւ վիպական, սակայն փաստագրական տուեալներու վրայ երկնուած երկու արժեքաւոր գիրքեր մանրամասնօրէն կը նկարագրեն այս եղերաբախտ բանաստեղծին կեանքն ու մահը. Ա. Ծառուկեանի «Սերը եղեռնի մէջ» եւ Ալ. Թոփճեանի «Եւ անգամ մահից յետոյ»):

Թուրքիոյ մէջ նահատակուած հայ բժիշկներու եւ բուժաշխատողներու ընդհանուր թիւը անցած

է 200-ը: Բժաւոր տեսնի շիճուկի փորձարկութեան պատրուակով հազարաւոր հայեր եւ անոնց մէջ նաեւ բժիշկներ գոհ գացած են: Այդ ապերախտ ու ճիւղաբժիշկներէն կը յիշուին անունները Զամիտ Սոււատի, Թեվֆիք Սալիմի, Մեմետ Ռեֆի. Ֆեթիի, Սուլէյման Նոման Փաշայի եւ ուրիշներու:

Տոքթ. օպերատոր Զայտար Ճեմալ 23 դեկտ. 1918-ին նամակ մը գրած է Ներքին գործոց նախարարութեան, ուր ըսած է. «Տոքթ. Թ. Սալիմ հայերու վրայ (բժաւոր տեսնի շիճուկի) փորձեր կ'ընէ եւ անոնք կը մեռնին»...

Տոքթ. Ճեյահետտին հաստատած է անոր վկայութիւնը եւ ըսած. «...արդարեւ, մարդկութեան եւ բժշկութեան համար ամօթալի եղող այս դէպքերուն եթէ բուն պատասխանատուները մէկ առ մէկ երեւան հանուին, արատաւորուած թուրք բժշկութիւնը մեծ բեռէ մը ազատած կ'ըլլայ»:

Սակայն, ինչ օգուտ, երբ ամբողջ ցեղասպանութիւնը ծրագրող ու իրագործողները Տոքթ. Նազըմի, Տոքթ. Պեհետտին Շաքիրի եւ Տոքթ. Ռեշիտ Պեյի նման գազաններ էին:

Եւ մարդ կը տարուի մտածելու, թէ կրօնք ըսուածը, որ առաջին հերթին մարդոց անասնական կիրքերը սանձելու համար մեջտեղ եկած է, մարդկութիւնը դէպի բարեգործութիւն, սեր ու համերաշխութիւն ուղղելու համար է, դաժանութեան եւ անասնական կիրքերու ինչպիսի աղբիւր կը դառնայ ու ինչ ոճիրներ կը գործուին իր անունով:

Այսօր ալ պատկերը նոյնը չէ՞: Թող գիտութիւնը քառասմբակ արշաւէ. թող ամէն օր, ամէն ժամ նորութիւններով ողողուի աշխարհը... ի՞նչ օգուտ, երբ մարդուն ներքին գազանը գլուխ ցցէ:

«ԱԶԳ»

Աղասի Վարդանեան ակարտած է Յեղասպանութեան 100-ամեակին նուիրուած իր 55-օրեայ ծոմը

Ամերիկահայ Աղասի Վարդանեանը Մայիս 28-ին դուրս եկաւ ապակեպատ շինութենէն՝ ակարտելով իր 55-օրեայ ծոմապահութիւնը, որուն նպատակն էր ուշադրութիւն հրահրել Զայտոց Յեղասպանութեան 100-ամեակին:

Պըրպենք քաղաքի հայկական եկեղեցիին կից շինութենէն Աղասին դուրս գալու համար օգնած են ընկերները եւ նստեցուցած հաշմանդամի սայլակին: Անոր աջակցելու եկած են հարիւրաւոր հայրենակիցներ:

«Ես ինձի լաւ կը զգամ: Մեծ բաւարարուածութիւն ունիմ», - ըսած է Վարդանեանը:

Ծոմապահութենէն ետք տղամարդը կը կշռէ մօտ 76 քիլօ՝ 25 ք. պակաս, քան 55-օրեայ ծոմապահութենէն առաջ: Վարդանեան հաւաքուածներուն պատմած է, որ հայերը ամբողջ աշխարհէն իմացած են իր մասին եւ աջակցած են իրեն: Երբ ներկայներէն մէկը անոր հարցուցած է՝ ինչ կը պատրաստուի ուտել, տղամարդը կատակած է. «Ինչ ալ որ հիմա ուտեմ, ատիկա աշխարհի ամենահամեղ ուտելիքն պիտի ըլլայ»:

Վարդանեանի խօսքով՝ իրեն համար շատ կարեւոր է այն, որ ինքը ծոմը ակարտած է Մայիս 28-ին, երբ Զայաստանը կը նշէ «անկախանալու ու վերապրելու օրը»՝ Առաջին Զանրապետութեան օրը:

Գանատահայոց Թեմի...

Շար. էջ 3-էն

տագնապային վիճակը անցած է, թեւեւ շոշափելի նիւթական վնաս մը տեղի ունեցած է. Լավալի Եկեղեցւոյ Զոգեւոր հովիւը, Ծիսական Խորհուրդը եւ Շինութեան Յանձնախումբը արդէն իսկ լծուած են համերաշխ եւ շինիչ գործունեութեամբ վերակենդանացնելու նոր եկեղեցւոյ հաստատութեան ծրագիրը:

Ճաշի դադարէն ետք գումարուեցաւ երրորդ նիստը կ. ե. ժամը 2:00-ին: Տեղի ունեցան թեմական խորհուրդին, թեմի կալուածաց աւան-

դապահ մարմնի, հաշուեքննիչ եւ ընտրողական յանձնախումբերու ընտրութիւնները:

Թեմական խորհուրդի անդամներ ընտրուեցան Տիկ. Աբեթ Ալբայ (վերընտրուած) եւ Պրն. Ժագ Սերայտարեան, Արամ Իշնար (անձնափոխանորդ): Զոգեւորականներէն վերընտրուեցան Արժ. Տ. Չարեհ Ա. Քիւնյ. Չարգարեան եւ Արժ. Տ. Վագգէն Քիւնյ. Պոյաճեան, կալուածոց մարմնի անդամ ընտրուեցաւ Պրն. Բարսեղ Գասարճեան, իսկ հաշուեքննիչ յանձնախումբի անդամներ ընտրուեցան Տիկ. Ռաբէլ Տօրամաճեան, Պրն. Ժիրայր Տոլար եւ Պրն. Ռիչարտ Եղիայեան: Ընտրողական

յանձնախումբի անդամներ ընտրուեցան Տօքթ. Յարութիւն Արզումանեան, Տօքթ. Զրայր Տեր Գեորգեան եւ Պրն. Մատաթ Մամուրեան:

Որոշուեցաւ պատգամաւորական 33-րդ ժողովը գումարել Լավալի Ս. Խաչ Զայց. Առաք. Եկեղեցւոյ համայնքի հիւրընկալութեամբ՝ Մայիս 27-28, 2016-ի շաբաթավերջին: Սրբազան հայրը իր փակման խօսքին մէջ շնորհակալութեամբ օրուայ դիւանի Ատենապետ Պրն. Ժագ Ստեփանեանը, Ատենադպիրները՝ Տիկ. Ակնէս Պօղոսեանը, Տիկ. Տիսնա Պօղոսեանը եւ Պրն. Անդրանիկ Զիլինկիրեանը, ինչպէս նաեւ ներկայ պատգամաւորները, հիւրընկա-

լող Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Զայց. Առաք. Եկեղեցւոյ (Սէնթ Քաթրին) Ծիսական խորհուրդի ու Տիկնանց յանձնախումբի անդամ-անդամուհիները:

Պատգամաւորական 32-րդ ժողովը վերջ գտաւ կէսօրէ ետք ժամը 4:00-ին, Առաջնորդ Սրբազան հօր պահպանիչով:

Շաբաթ Մայիս 30-ի երեկոյեան Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Զայց. Առաք. Եկեղեցւոյ «Պապայեան» Սրահին մէջ տեղի ունեցաւ եզրափակիչ ճաշկերոյթն ու հանդիսութիւնը, խանդավառ ու զուարթ մթնոլորտի մը մէջ:

ՓՈՒՆՁ Մանկապատանեկան բաժին

Փոսնջի Խօսքը

Վերջին Չանգը

Սիրելի պատանիներ, շուտով վերջին զանգը պիտի հնչէ եւ բոլոր աշակերտները հրաժեշտ պիտի տան իրենց դպրոցական գրասենյակներուն: Աւարտական կարգի աշակերտները յուզումով պիտի բաժնուին զիրենք այնքան գուրգուրանքով հոգացած դպրոցէն՝ հոն ուր անմոռանալի յիշատակներ կերտուեցան, անբակտելի կապերով ընկերութիւններ շինուեցան: Սակայն պահը եկած է որ անցնիք ձեր կեանքի տարբեր հանգրուանի մը, իբրեւ աւելի հասուն պատանիներ, դիմագրաւելու պատրաստ նոր մարտահրաւերները ձեր ապագային:

Սիրելիներ, ձեր ուսման հետ առջններ ձեր մէջ պիտի կերտուի «մարդը», եղէ՛ք լաւ մարդ, լաւ հայ մարդ, մի մոռնա՛ք ձեր պատկանելիութիւնը եւ մշակոյթը: Անոնք հայելին պիտի ըլլան ձեր անհատականութեան:

Բարի երթ դէպի փայլուն ապագայ թանկագին շրջանաւարտներ եւ արեւահամ արծակուրդ սիրելի աշակերտներ:

Հայրերու Տօն

Յունիս ամսուան երրորդ Կիրակին հիւսիսային Ամերիկայի ժողովուրդները կը տօնեն հայրերու տօնը: Շուկաները կ'ողողին հայրերու յատուկ նուէրներով, գովազդները մէկը միւսին ետեւէն կը տողանցեն պաստառներու վրայ...:

Սակայն մեր հայրերուն հանդէպ ունեցած յարգանքը եւ սերը շատ աւելի կ'արժեն քան աշխարհի նուէրները, այո՛, վերոյիշեալ օրը առիթ մը կը ստեղծէ որ արտայայտենք մեր զգացումները անոնց հանդէպ բայց միշտ յիշենք որ իրենց զոհողութիւններուն եւ աշխատանքին շնորհիւ է որ մենք կ'ունենանք ամէն հնարաւորութիւն լաւ եւ ապահով կեանք մը ունենալու համար որուն համար յարատեւ երախտապարտ պետք է ըլլանք անոնց :

Հայկական տօնացոյցերու մէջ ցիշուիր հայրերու վերաբերեալ յատուկ տօն մը, բայց դարերու ընդմէջէն՝ հայ ժողովուրդը աստուածացուցած է հայրը՝ Արամազդը անուանելով աստուածներու հայրը, այսպիսով հայրը ներկայացնելով իբր ընտանիքի գլխաւորը:

Թող բոլոր հայրերուն հովանին անպակաս ըլլայ իրենց ընտանիքներուն վրայէն, ման միշտ կայտառ եւ առողջ...

Ժագ Յակոբեանի գեղեցիկ խօսքերով՝ «Հա՛յր, դո՛ւն օրհնեալ, տունդ ալ քեզմով օրհնուի...»:

Նշանաւոր Հայեր

Մոմիկ

Հայ յայտնի մանրանկարիչ, ճարտարապետ եւ քանդակագործ Մոմիկ , (ծննդեան թուականը անյայտ) ապրած է ստեղծագործած է 13-րդ եւ 14-րդ դարերուն:

Կ'ենթադրուի թէ ան իր գործունեութիւնը սկսած է Կիլիկիոյ մէջ՝ 1283 թուականին Կեռան թագուհիի պատուերով Աւետարան մը ծաղկելով (ծաղկել-մանրանկարել):

Իր մասին առաջին յիշատակութեան կը հանդիպինք Գլաճորի համալսարանին մէջ կազմուած ձեռագրի մը մէջ, ուր գրուած է. «ՉՄոմիկ նկարիչ խորանիս յիշեցէք աղաչեմ»:

Մոմիկ կ'ուսանի եւ կը ստեղծագործէ Գլաճորի համալսարանին մէջ, ապա սիւնիքի մեթրոփոլիթական նստավայրՆորավանքի մէջ, հանդիսանալով զօրեղ Օրբելեան իշխանական տոհմի նկարիչ- ճարտարապետը:

Անգամ մը, պատմիչ Ստեփանոս Օրբելեանը Նորավանք կը հրաւիրէ քառասուն քարգործներ, ամենէն արագ մէկ մատնաչափ խաչ քանդակելու համար, ուր կը յաղթէ տասնըվեցամեայ Մոմիկը: «Եթէ քարը նրա կամբին

ենթարկուում է մոմիկի պէս, ապա եկէք նրան եւ առաջին մրցանակը տանք եւ Մոմիկ մականունը»: Իր որոշ աշխատանքներու տակ դրած է «Մոմիկ վարդապետ» ստորագրութիւնը եւ այդպիսով ալ ճանչցուած է այնուհետեւ:

«Վարդապետ» բառի ծագումը կու գայ «վարդապետ» բառէն որ այն ժամանակ կը նշանակէր ճարտարապետ եւ քարգործ: Ան Աշխարհական էր, ուներ զաւակներ եւ թոռներ:

Հայ միջնադարեան մշակոյթի պատմութեան մէջ, նշանակալի հետք ձգած է ճարտարապետ, քանդակագործ եւ մանրանկարիչ Մոմիկը:

Իր գործերը միշտ տարբերած են այդ ժամանակուայ բոլոր վարպետներու գործերէն, իր ճարտարապետական նրբարուեստ շինութիւնները, իրական կեանքէ առնուած կերպարներով պատկերաքանդակները, իր անկրկնելի մանրանկարները իրեն կու տան իւրայատուկ անհատականութիւն:

Մեզի հասած գործերէն են իր ծաղկած չորս ձեռագիր Աւետարանները, որոնցմէ երեքը ստորագրուած են իսկ չորրորդը անստորագիր:

Քանդակագործական աշխատանքներէն՝ 1308 թուականի խաչքարը.

Մոմիկի հեղինակած խաչքարերէն մին՝ 1308 թուական

Նորավանքի գաւիթի «Աստուած եւ Հայր» քանդակը

Նորավանքի մէջ, Արենիի եկեղեցիի Աստուածամօր եւ մանկան պատկերը 1321 թուական, Նորավանքի գաւիթի Աստուածամօր եւ Հայր Աստուծոյ պատկերաքանդակները: Իսկ ճարտարապետական շինութիւններէն յայտնի են Նորավանքի եկեղեցիի գաւիթը, Արենիի եկեղեցին, Նորավանքի Բուրթել իշխանի երկյարկ դամբարան-եկեղեցին:

Նորավանքի համալիրը

Կենսագրական հետաքրքրական տեղեկութիւն մը պահպանուած է 1331 թուականի յիշատակարանի մը մէջ ուր Մոմիկը գրած է իր տեսողութիւնը կորսնցնելուն «զկնի սակաւ ամաց» եւ Աստուծոյ ու իր հաւատքի շնորհիւ՝ «յոյսովն որ առ Յիսուս» վերագտնելուն մասին: Սակայն Մոմիկ այնուհետեւ, այլեւս մանրանկարչութեամբ չէ զբաղած:

Մոմիկ մահացած է 1333 թուականին Վայոց Ձորի Ամաղու գիւղի մօտ գտնուող Նորավանքի մէջ:

Արուեստագետի մահուան թուականը գրուած է իր յիշատակին Նորավանքի մէջ դրուած համեստ խաչքարի մը վրայ. «1333. Յիշեայ քրիստոս Աստուած զՄոմկայ հոգին եւ ողորմեայ»:

ՓՈՒՆՁ Կանկապատանեկան Բաժին

Քամին Եւ Տղան

Տղան օր մը կը հարցնէ քամիին.

- Քամի՛, դուն ինչո՞ւ միշտ կ'աճապարես ու կը վազես:
- Պզտիկ տղայ,- կը պատասխանէ Քամին, - կ'աճապարեմ որովհետեւ շատ գործ ունիմ, զբաղած եմ:
- Շատ գործ ունիս, դո՞ւն...,- կը զարմանայ Տղան:
- Այո՛, շա՛տ, - կը պատասխանէ Քամին, - իմ գործս մարդերուն ծառայել է, մարդերո՛ւն , բոլոր կենդանիներուն եւ բոյսերուն: Մտիկ ըրէ որ պատմե՛մ քեզի թէ ես ինչեր կ'ընեմ. Աշխարհի վրայ կան երկիրներ, որոնք շատ տաք են, կան ուրիշ երկիրներ, որոնք շատ ցուրտ են. ես կ'երթամ տաք երկիրներու օդէն կը տանիմ դեպի ցուրտ երկիրներ, եւ անոնց պաղ օդէն կը տանիմ դեպի տաք երկիրներ, որպէսզի հոն մարդիկ եւ բոլոր կենդանիներն ու բոյսերը զովանան քիչ մը:

Քամին կը շարունակէ.

- Գիտե՛ս, ծովերուն, լիճերուն, գետերուն ջուրերը կը շոգիանան արեւին տաքութենէն եւ ամպ կ'ըլլան. ես այդ ամպերը կը տանիմ աշխարհի բոլոր կողմերը: Եթէ ես այդ ամպերը չըրեմ, տեղ մը ամէն օր հեղեղ կ'ըլլայ, իսկ ուրիշ տեղ մը բոյսերը, մարդիկ եւ կենդանիները առանց ջուրի կը չորանան ու կը մեռնին...,- տեղ մը այնքան ձիւն կը տեղայ որ գիւղերն ու քաղաքները կը մնան ձիւնի տակ ու կը կորսուին, իսկ ուրիշ տեղ մը չորութենէն աղբիւրները, առուները եւ գետերը կը ցամքին...-

- Այս որբա՛ն գործ ունիս դուն, - կ'ըսէ Տղան անելի զարմացած:
- Ես տակաւին ուրիշ բաներ ալ կ'ընեմ, - կը շարունակէ Քամին, - գիտե՛ս, քաղաքներու մէջ օդը ապականած կ'ըլլայ ծուխէ եւ փոշիէ. ես այդ ապականած օդը ամէն օր կ'առնեմ ու կը տանիմ, եւ անոր տեղ քաղաք կը բերեմ դաշտերուն եւ լեռներուն մաքուր օդը...:
- Դուն իրապե՛ս զբաղած մեկն ես, - կ'ըսէ Տղան:
- Ու հիմա՛ մնաս բարո՛վ, - կ'ըսէ Քամին Տղային, - պէտք է մեկնիմ, գործ ունիմ, - ու կը շոյէ Տղային դէմքն ու մազերը, եւ կը թռի, կ'երթա՛յ...:

Կախարդական Բառը

Ծերունի մը զբօսայգիի նստարանին վրայ նստած բաներ մը կը գծեր աւագին վրայ:

- Տեղ տուե՛ք, - բարձր եւ կոպիտ ձայնով ըսաւ Սեդօս եւ նստաւ նստարանին ծայրը:
- Ծերունին տեղ տուաւ եւ նայելով տղուն կարմրած եւ բարկացած դէմքին, ըսաւ.
- Ի՞նչ պատահած է քեզի, կը կարծեմ թէ դուն քիչ առաջ, պոռացեր, լացեր եւ մեկու մը հետ կռուեր ես...-
- Ո՛չ որ ինձի չի սիրեր, - ըսաւ Սեդօս, լացակումած ձայնով մը, ինձի բան մը չէն տար...-
- Ծերունին ուշադիր նայեցաւ եւ ըսաւ.
- Դուն շատ կոպիտ խօսակցութեան ձեւ ունիս տղաս եւ, այդ է պատճառը որ ոչ ոք կ'ուզէ քեզի լսել: Կախարդական բառ մը կայ, որու որ այդ բառը ըսես անպայման քեզ կ'ուզէ մտիկ ընել:
- Սեդօս աչքերը լայն բացած զարմանքով նայեցաւ ծերունիին...-
- Ես քեզի կը տրվեցնեմ այդ բառը, բայց յիշէ՛, այդ բառը պէտք է ըսես մեղմ ձայնով եւ ուղիղ նայելով դիմացինիդ աչքերուն մէջ:
- Ծերունին Սեդօսին ականջին բաներ մը փսփսաց եւ անլցուց.
- Այդ բառը կախարդական է, եւ չմոռնաս թէ ինչպէս պէտք է ըսես: Սեդօս մեկ ցատկով տեղէն թռաւ եւ վազեց տուն:

Քոյրը՝Անուշը նստած կը գծեր: Կանաչ, կարմիր, դեղին, կապոյտ մատիտները տարածուած էին իր առջեւ: Եղբօրը տեսնելով, ան իսկոյն մատիտները հաւաքեց եւ պահեց: Սեդօս մօտեցաւ քոյրը եւ մեղմօրէն զարկաւ անոր թելին: Անուշը անոր դարձաւ... Սեդօս անոր աչքերուն մէջ նայելով ըսաւ,

- Անո՛ւշ, հաճի՛ս ինձի մատիտ մը կու տա՞ս:

Անուշը աչքերը լայն բացած, մատիտները դրաւ սեղանին եւ հարցուց թէ որ գոյնը կ'ուզեր.

- Կապոյտը, - անհամարձակ ըսաւ Սեդօս:

Ան մատիտը առաւ գնաց իր սենեակը, եւ ետ գալով վերադարձուց քոյրը: Մատիտը իրեն պէտք չէր, ան միայն ուզեց փորձել ծերունիին տրվեցուցած կախարդական բառին ուժը:

Սեդօս վազեց խոհանոց, մայրիկը փուռէն նոր հանած էր անուշաբոյր բլիթներ: Ան մօտեցաւ եւ կամացուկ ըսաւ.

- Մամ հաճի՛ս բլիթ մը կրնա՞ս տալ ինձի:

Մայրը զարմացած.

- Սիրով մանչս, միայն ուշադիր եղիր տակաւին տաք է,- ըսաւ ընտրելով արդէն պաղած բլիթներէն:

Սեդօս ուրախութենէն դուրս թռաւ տունէն, վազեց զբօսայգի, «Հրաշալի՛ է, հրաշալի՛» ինք իրեն կրկնելով: Ան կ'ուզէր գտնել ծերունին եւ շնորհակալութիւն յայտնել անոր: Սակայն, ծերունին արդէն գացած էր...:

«Փունջ»ը կը պատրաստէ՝ Սօսի Իսկէնեան-Ֆարրա

«Մե՛ր Յալեպը» Կը Կործանի Օր Ըստ ՕրԷ, Մեր Յարիւրամեակներու Պատմութիւնը Կը Չնջուի...

ԼԱԼԱ ՄԻՍԿԱՐԵԱՆ-ՄԻՆԱՍԵԱՆ

«Ժողովորդ, ամենն առաջ քո պատուութեան յոյսը քո վրայ դիր, քո խելքին եւ բազուկին ո՛ւժ տուր, մարդ ինքնիրմէն պետք է աշխատի որ փրկուի»:

Խրիմեան Յայրիկ

Ապրիլ 24: Անմոռուկ: Յարիւրամեակ: «Կը յիշեմ ու կը պահանջեմ»: Իսկ միթէ՞ մոռցած էի, որ յիշէի. միթէ՞ «մարդակեր գազան մարդը» մէկ օր իսկ մոռնալու առիթ տուած էր ազգային գիտակցութիւն ու սիրտ ունեցող հայուն: Մեր պատմութեան, գրականութեան, մեր ընտանեկան յիշողութեան, մեր հոգիներու ծալքերուն ո՞ր էջը թերթատենք, ուր մեր դէմը չկենայ ան՝ իր կեռ եաթաղանէն կաթող մեր թանկ արիւնով: Այսօր, երբ տարագիր ու թափառական կը հալինք աշխարհի խառնարաններուն մէջ, երբ կ'ենթարկուինք ե՛լ կարմիր, ե՛լ ճերմակ ջարդի՝ որո՞ւն «շնորհիւ» է այդ. որ հարիւրամեայ այս գաղութը կը քայքայուի, որո՞ւն «շնորհիւ» է ու որո՞ւն դժի տրագն է, որ կ'իրականանայ...

Կարծես թէ այս տարի մեր ծայնը քիչ մը աւելի լսելի դարձաւ մարդկութեան. լսելի ու ընկալելի անոնց, որոնք իբրեւ էութիւն հագուած են մարդ կոչումը, անոնց, որոնք կ'ուզեն մարդ ըլլալ ու նաեւ անոնց, որոնք կը ձեւացնեն մարդ ըլլալ գէթ օր մը ու խօսքերով ողորթել մեր սիրտերը՝ ծարաւի ընկալումի ու արդարութեան:

Բազում երկիրներու մէջ ու տարբեր մակարդակներու վրայ ոգեկոչուեցաւ յիշատակը նահատակներուն: Մեզի հետ մեր ցաւը կիսելու եւ արդար լուծումի հասնելու ուղիներու որոնումի համար Յայաստան ժամանեցին տարբեր ազգերու մեծ արուեստագետներ, գիտնականներ, նաեւ՝ դիւանագետներ, ու պահ մը զգացողութիւնը որոշ եղաւ, թէ անկախ մեր գոյնէն ու տեսքէն, մեր գրպանէն ու ուժէն՝ երկիր մոլորակը տունն է բոլորիս ու անոր հարցերը բոլորիս են:

Մեծ արուեստի մարդիկ լաւ կը հասկնան այդ իրողութիւնը: Չիս հետաքրքրեցին դիւանագետները ու յատկապէս անոնք, որոնք սերտօրէն առնչուած են մեր ճակատագիրին՝ Սփիւռքի կամ հայրենիքի մէջ: Ահա «բարեկամ» Ֆրանսայի նախագահը: Չակերտի մէջ կ'առնեմ բարեկամ բառը, նկատի ունենալով դիւանագիտական աշխարհի յայտնի կարգախօսը՝ «Քաղաքականութեան մէջ յաւերժական բարեկամներ ու թշնամիներ չկան, կան յաւերժական շահեր»: Մարդը այնպէս ազնիւ կը խօսէր, աշխարհի խաղաղութեան ու արդարութեան մասին, այնպէս յուզիչ կ'արտայայտուէր, որ ես պահ մը մոռցայ, թէ Սուրիոյ մէջ հոսող արիւնի կարեւոր պատասխանատուներէն է ինք...

Ռուսիոյ կայսրը... ոչինչ կրնաս ընել. այս մարդը շատերու համակրանքը կը վայելէ, թերեւս Ամերիկայի Կոնգրէսի կողմէն «բացախ» հրամաններու իր կարողութեան համար: Ու Յայաստանի մէջ ինչպէ՛ս

«իր տանը» կը զգար, կամ, մեղմելու համար՝ կրտսեր «եղբոր տանը»: Ան կրկին զմեզ իր հօգի թելերուն տակ առաւ, որմէ շատերու սիրտերը ուռեցան, մինչդեռ իմս սեղմուեցաւ. յիշեցի մարդու եւ արջի բարեկամութեան առակը: Ընկերոջ քունը հսկող հոգատար արջը, աներես ճանճը քշելու մտահոգութեամբ, իր ծանր թաթը այնպէս ուժգնօրէն իջեցուց բարեկամի ճակտին, որ... Չէ՛, բնաւ դէմ չեմ արջին բարեկամութեան, մանաւանդ որ ճանճի տեղ վրաս իջնողը գորշ գայլն է: Միայն թէ անոր գրկախառնութենէն շնչահեղձ չըլլալու համար շնչառական վարժութիւններ պետք է սորվիմ...

Ամերիկայի «մարդուն» մասին խօսիլ իսկ չ'արժէր: Իր նախնիքը ինչպէ՞ս՝ չեմ գիտեր, բայց մեր նախնիքը անպատիւ կը նկատէին իր խոստումը չպահողը:

Յաւատացի միայն սերպ դիւանագետին, քանի որ «թշնամիս թշնամիս բարեկամս է», ու սերպ ժողովուրդը գրեթէ մեզի չափ կը ճանչնայ թուրքին էութիւնը: Չէ՞ որ մարդը միայն իր մորթին վրայ կրածը կը գիտայ:

Յարիւր տարին չսպիացուց մեր վերքը, մինչդեռ պատմութեան համար անկաւ ակնթարթ մըն է: Յնարաւոր է, որ նման «ակնթարթի» մը եւս պետք ունենանք, զմեզ գէթ մասամբ գոհացնող հանգրուան մը թեւակոխելու համար: Մինչ այդ հաւանաբար մենք ալ ազատած կ'ըլլանք մեզի յատուկ զգացական մօտեցումներէն, մարդկութեան խիղճին խօսելու միամտութենէն, իւրացուցած կ'ըլլանք անոր հետ խօսելու հարկաւոր լեզուն ու կը յիշենք հայրիկին իմաստուն պատգամը:

Այլեւս բառերը անզօր կը մնան տարագելու համար հրթիռակոծումներու եւ ստորգետնեայ երկրասասան պայթիւններու տակ մեր սարսափը, աստիճան առ աստիճան, օր առ օր մեր մէջ խորացող, մեր հոգիները իր փոխի մէջ ճգմող, մեր կամքն ու կառոյցը քայքայող սոսկումները եղածներուն համար ու նսեմ, քստմնեցուցիչ սպասումը հրէշաւոր գալիքի մը, որ յաճախ կը թուի՝ դրան ետին է արդէն: «Մարդասեր» արեւմուտքը եւ «ազնուարիւն» անապատային արքաները ոճրագործները օրեցօր աւելի նոր ու հզօր գէնքերով կ'օժտեն՝ կոտորելու համար ծերեր, մանուկներ ու կիներ՝ խաղաղ բնակչութիւն:

Այս օրերուն տեղատարափը հրթիռներու՝ աննախընթաց է ե՛լ իր հզօրութեամբ, ե՛լ քանակով: Քաղաքին վրայ հսկայական հրթիռներու անձրեւ կը տեղայ, կը կործանէ ամէն ինչ: Փլատակներու փոշին, ծուխը, վառօդին բարկ հոտը, ստորգետնեայ քանի մը պայթիւններու հետեւանք երկրաշարժները կատարելապէս կամազուրկ կ'ընեն զմեզ: Ոչինչ կրնաս նախաձեռնել, փրկութեան ոչ մէկ ուղի. կը մնա կծկտիլ «ապահով» անկիւն մը ու համրել պայթող հրթիռները կամ տունին մէջ աջ ու ձախ վազվզել աննպատակ, անիմաստ. չի գործեր միտքը, միայն կենդանի մնալու բնագոյն է: Իսկ եթէ տունը ունիս

նաեւ անկեալ ծերեր, մանուկներ... Նման պարագայի դրացիներ կը մեկտեղուին ամենէն «ապահով» կարծուած բնակարանը. կը նային իրարու շուար ու պատասխան փնտռող հայեացքներով. ի՛նչ կ'ակնկալեն իրարմէ. ապա ուշքի կու գան քիչ-քիչ, կցկտուր բառեր կը փոխանակեն. միասին կը համրեն կարկուտը. կը համարձակին ալ պատշգամբէն դիտել ամէն կողմ վազվզող տազնապահար մարդերը՝ ոմանք տնային հագուստներով, ոմանք պայուսակներով, ոմանք ծածկուելու լաթերով՝ գացած տեղերը պաղ ու տաքէ պատսպարելու, ոմանք հետիոտն, ոմանք ինքնաշարժները լեցուած կը փախչին. ո՛ւր:

Եւ մեր կեանքին լալի՞ք, թէ խնդալիք հակասականութիւնը՝ սայլի վրայ բանջարեղէն ծախողը, բոլոր ծայները խլացնել ջանալով, իր ապրանքները կը գովէ՝ երգեցի՛կ, աշխարհէն դո՛ւրս...

Քիչ-քիչ, հրակծութեան դադարին հետ կը բացուին լեզուները, ինչ որ մէկը իր բարած սոսկումը ծածկել կը փորձէ՝ ծաղրելով «վախկոտները». մէկը կը խնդայ լալագին. ուրիշներ լուռ են ու ճնշուած: – Երբ Շոլոր երեսուն հոգի դրեր ու մորթեր են...

– Թերեւս կառավարութեան կողմնակից ըլլալուն համար...

– Չէ՛, կիներ ու պզտիկներ...

Լռութիւն:

– Շուտով գիշերը օդանաւը կ'ելլէ ու կը խորովէ ատոնց...

– Մինչ այդ մենք խորովուեցանք ալ, տապկուեցանք ալ...

Լռութիւն կը տիրէ. կը լսուի տատրակներու դունդունը: Շուտով «կը մոռցուի» աս ալ, մինչեւ նոր սոսկում ու ցնցում, մինչեւ եղածներուն մասին տեղեկութիւններ հասնիլը. ո՛ւր մեծ վնասներ եղան, որքա՞ն մահ ու վիրաւոր, եւ արդեօք որքա՞ն յառաջացան «անոնք» դէպի մեզի...

Խուլ ու կոյր սպասում...

Ծիտեյտիէին ճակատագիրը ու մեր արժեքները հոն... վերջին լսած

ու դիտածը՝ Քառասուն Մանկանց Մայր եկեղեցւոյ անբախտները: Պահ մը փլատակ եղան նաեւ մեր հոգիները: Ուշի ուշով, մանրակրկիտ կը դիտենք լուսանկարները, փլատակներու ետին ճաքքած ու երերուն կեցած զանգակատունը՝ ցաւի ու յոյսի փոփոխական հոգեվիճակներով: Լաւատեսներ անբախտներու ետին կանգուն մնացած եկեղեցւոյ մասին կը հաստատեն, Աստուծո՛յ մատը յուսալով: «Առջեւի շէնքերն են փլած», կ'ըսեն, ու կը փորձենք յուսալ, թէն այդ թաղամասին մէջ իրաբանչիւր կառոյց պատմութեան, նաեւ՝ մե՛ր պատմութեան կնիքը կը կրէ ու անհատական յիշատակներու...

Չենք ուզեր ընդունիլ պատմութեամբ հաստատուած օրինաչափութիւնը, թէ յարատեւ չեն գաղութները, մանաւանդ՝ օտարասեր մեր ազգին համար: Չենք ուզեր հաւատալ, թէ «մե՛ր Յալեպը» կը կործանի օրըստօրէ, թէ մեր հարիւրամեակներու պատմութիւնը կը ջնջուի, թէ Լեւհաստանի, Յնդկաստանի, Նոր Նախիջեւանի, Խրիմի, Ռումանիոյ ու երբեմնի այլ շէն ու ծաղկուն բազմաթիւ գաղութներու պէս պիտի քայքայուի նաեւ բիւրաւոր նահատակներու ու հրաշքով վերապրածներու շունչը կրող այս գաղութը եւս... այնքա՛ն հայաբոյր ու հայադրոշմ, որ աւելին էր, քան ծննդավայր:

Ու հիմա, աշխարհի տարբեր ծագերէն որքա՛ն հոգիներ հայեացքները յոյսով յառած են իրենց մարմինին ու «հոգւոյն ծննդավայր»ին՝ վերադարձի ակնկալութիւնը հրաշքի մը կապած...

Երբեմն ծայներ կ'առնեմ, թէ գրածս կարդալով կու լան շատեր. միթէ՞ արիւնակիցներս վշտացնելու համար կը գրեմ իրական պատկերին սա նուագագոյնը: Սակայն ի՞նչ սին լոյսեր վառեմ ու ի՞նչ յոյսեր կաթեցնեմ արդէն անձկութեան մէջ տուայտող անոնց հոգիներուն, ի՞նչ աղբիւրներ բանամ անապատին մէջ, ի՞նչ մոմեր վառեմ չար հողմերուն դէմ:

Ահա թէ ո՛ւր եւ ինչպէ՛ս կը ծնին աստուածները...

2014-ին Հայաստանի քաղաքացիութիւն ստացած է երեք հազարէն ավելի սուրիահայ

2014 թուականին Հայաստանի Հանրապետութեան քաղաքացիութիւն ստացած է 13 հազար 266 մարդ, իսկ քաղաքացիութենէն հրաժարած է 2 հազար 200 անձ: Քաղաքացիութիւն ստացածներէն 3 հազար 613 սուրիահայեր եղած են: Այս մասին յայտնած է ՀՀ նախագահի աշխատակազմի ղեկավար Վիգէն Սարգսեան Ազգային ժողովին մէջ ՀՀ 2014-ի պետական պիտոճեի կատարման մասին տարեկան հաշուետուութիւնը ներկայացնելու ժամանակ: «Մեզ համար ցանկացած անձի քաղաքացիութիւնից դուրս գալը մտահոգիչ է, բայց դա քաղաքացու իրաւունքն է՝ սահմանադրութեամբ ամրագրուած: Միշտ լինելու են քաղաքացիներ, որոնք նախընտրելու են այլ երկրի քաղաքացիութիւն ձեռք բերել: Լինում են խառն ամուսնութիւններ, երեխաներ, ովքեր ծնուել են Հայաստանում, այնուհետեւ ծնողների քաղաքացիութիւնը փոխուել է, այժմ էլ նրանք են փոխում», - ըսած է Վիգէն Սարգսեանը:

Վ. Սարգսեան նշած է, որ այդ թիւերը վերլուծելու ընթացքին պետք է հաշուի առնել այլ երկիրներու, աւանդական սփիւռքի երկիրներու քաղաքացիութեան վերաբերող օրէնսդրութեան խստացումներն ու մեղմացումները, որոնք ուղղակիօրէն կ'ազդեն քաղաքացիութիւն ստանալու կամ անկէ հրաժարելու հարցին վրայ: «Քաղաքացիութիւնից դուրս եկածների մեծ մասը Հայաստանում մշտապէս չբնակուող անձինք են, ովքեր իրենց մշտական բնակութեան երկրում քաղաքացիութեան օրէնսդրութեան խստացման արդիւնքում հրաժարուել են հայկական քաղաքացիութիւնից: Նրանց մէջ գրեթէ չկան մարդիկ, ովքեր Հայաստանը լքելով են դուրս գալիս քաղաքացիութիւնից», - ավելցուցած է Վիգէն Սարգսեան:

Երտողան. «Հայկական լրագիտական, New York Times-ն ու Economist-ը միաւորուած են Թուրքիոյ դէմ»

Թուրքիոյ նախագահ Ռեճեփ Թայյիպ Էրտողան ելոյթ ունեցած է Սթամպուլի առեւտրային պալատի կողմէ Չրադան պալատին մէջ կազմակերպուած ձեռնարկին:

Ermenihaber.am-ը կը գրէ, որ ըստ թրքական «Samsunhaber» լրատուական կայքի՝ Էրտողան իր ելոյթին մէջ ըսած է, Յունիս 7-ին Թուրքիոյ մէջ կայանալիք խորհրդարանական ընտրութիւններէն առաջ հայկական լրագիտական, The New York Times եւ The Economist թերթերու մասնակցութեամբ Թուրքիոյ դէմ միութեան դաշինք ձեւաւորուած է:

Թուրքիոյ նախագահը մասնաւորապէս ըսած է. «Հայկական լրագիտական, The New York Times-ը եւ The Economist-ը միաւորուած են ու Թուրքիոյ վրայ սեւ ամպեր կուտակելու ժողովներ կը կազմակերպեն: Անե՛ծքի ժողովները գործին չօգնեցին, հիմա ալ սկսած են քառսի սենարներով ժողովներ իրականացնել»:

Նուիրատուութիւն

Տեր եւ տիկին Արթուր եւ Անի Մանուկեան ողբացեալ Գալուստ Սողոմոնեան եւ Շաքէ Մանուկեան Սողոմոնեաններու հոգեհանգստեան պաշտօնի առթիւ որ տեղի ունեցաւ Մայիս 31-ին, Թ.Մ.Մ-ի Սարո Մանուկեան ֆոնտին կը նուիրեն 50 տոլար:

Հայաստանի օրգանական իւրատեսակ մթերքներ արտադրելու գործընթացը կը զարգանայ

Հայաստանն ունի հնարաւորութիւն իւրայատուկ օրգանական մթերքներ արտահանել արեւմտեան շուկաներ: Վերջին տասնամեակին օրգանական գիւղատնտեսութիւնը Հայաստանի մէջ կը զարգանայ, եւ ներկայիս այստեղ կ'արտադրուին բարձր որակի արտադրատեսակներ: «Արմէսփրէս»-ի հետ զրոյցին օրգանական սննդամթերքները վկայագրող «Էթոկոլպ» կազմակերպութեան գլխաւոր տնօրէն Նունէ Դարբինեանը նշած է, որ 2002 թուականէն ետք Հայաստանի մէջ «էթօ» կամ «պիօ» արտադրութիւն իրականացնելու վկայագիր ստացած է ավելի քան 50 տնտեսութիւն:

«Սերտիֆիկացում անցած ընկերութիւնների թւում շատ են հետաքրքիր նախաձեռնութիւնները: Օրինակ՝ չիչխանը մեզ մօտ արտադրում եւ վերամշակում է անթափօն ձեւով: Դրանից ստանում են այն ամէնը, ինչ հնարաւոր է, օրինակ հիւրեր, պիւրեներ, կոնցենտրատներ, իսկ կորիզից՝ իւղ եւ փոշի, որը եւս պահանջուած է սննդամթերքի եւ կոսմետիկ շուկաներում», - ըսած է Դարբինեանը:

Անոր խօսքով՝ մեծ յաջողութիւններու հասած են օրգանական հիւրեր, կիսապահածոներ, սառեցուած միրգեր արտադրողները: Անոնց կողքին իրենց գործունէութիւնը սկսած են նաեւ իւրայատուկ տեսակներու հացահատիկեղէն արտադրող ընկերութիւնները: Նունէ Դարբինեանը նշած է, որ Հայաստանի մէջ կտաւատ կ'արտադրուի, որ մեծ պահանջարկ ունի եւրոպական շուկաներում մէջ: «Կտաւատ արտադրելու համար Հայաստանի պայմանները շատ բարենպաստ են: Հեշտ է կտաւատը մշակել մեր պայմաններում, իսկ դրա արժեքը շատ բարձր է», - ըսած է ան:

Մասնագետը առանձնացուցած է նաեւ մեղուապահութիւնը՝ ընդգծելով, որ հայկական օրգանական մեղրը տարածում ունի արեւմտեան շուկաներում եւ Չինաստանի մէջ: «Մեղուապահութեան պոտենցիալը շատ մեծ է: Դեռեւս չի կիրառուում այն ամէնը, ինչ բնութիւնից կարելի է ստանալ», - ավելցուցած է Նունէ Դարբինեանը:

Անոր կարծիքով՝ Հայաստանի մէջ օրգանական գիւղատնտեսութիւնը պետք է յենուած ըլլայ արտահանման վրայ, քանի որ այս ապ-

րանքները բաւականին բարձր արժեք ունին եւ պահանջուած են: «Մենք սերտիֆիկացում ենք իրականացնում Եւրոմիութեան երկրների, Միացեալ Նահանգների, Գանատայի եւ Շուեյցարիայի համար: Այս երկրների հետ էլ հայ արտադրողները կարող են աշխատել», - ըսած է ան:

Թէեւ ոլորտի զգալի աճին՝ Նունէ Դարբինեանը բաւարար չի համարեր զարգացման այս մակարդակը: «Օրգանական գիւղատնտեսութեան շղթան աշխատում է Հայաստանում, սակայն դեռեւս անբաւարար չափով: Նախ ծաւալների տեսանկիւնից, որոնք դեռեւս փոքր են, միւս կողմից էլ շրջակայ միջավայրի պահպանութեան տեսանկիւնից: Կարծում եմ, որպէսզի երկրագործերը գիտակցեն եւ օրգանական գիւղատնտեսութեամբ զբաղուելու որոշում կայացնեն, նրանց հարկաւոր է աջակցութիւն», - ըսած է ան: Նունէ Դարբինեանը անդրադարձած է ACBA-CREDIT AGRICOLE դրամատան նախաձեռնութեան, որով օժանդակութիւն պիտի ցուցաբերի օրգանական գիւղատնտեսութեամբ զբաղուող քանի մը տնտեսավարողներու: «Երբ պետական աջակցութիւն չկայ այս ոլորտում, կարելոր են մասնաւոր ընկերութիւնների նախաձեռնութիւնները: Յատկապէս կարելոր է այն, որ դրամատունն է հանդէս գալիս այս առաջարկով: Կարծում եմ, լաւ հնարաւորութիւն է ստեղծուել այն գիւղատնտեսների համար, ովքեր ցանկանում են սերտիֆիկացնել իրենց արտադրանքը եւ դուրս գալ արտաքին շուկաներ», - ըսած է ան:

Հայաստանի մէջ օրգանական գիւղատնտեսութեան զարգացումը խթանելու եւ ոլորտի արտադրողներուն օժանդակելու նպատակով ACBA-CREDIT AGRICOLE BANK-ը նախաձեռնած է ծրագիր մը, որով անվճար պիտի հաւաստագրեն էթօմթերք արտադրող քանի մը գիւղացիական տնտեսութիւններ: Գերմանիոյ բնութեան պահպանութեան միութեան (NABU) հետ համատեղ իրականացուող ծրագրի ծիրէն ներս հրաւիրուած փորձագետները ուսումնասիրած են Հայաստանի հնարաւորութիւնները օրգանիկ գիւղատնտեսութեան ոլորտին մէջ եւ ներկայացուցած են իրենց առաջարկները:

Շնորհակալութեամբ ստացանք

Տերեւներ դեղնած յուշատետրէ մը

Շաւարշ Միսաքեան

ՇԱԽԱՐՀ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

Տերեւներ դեղնած յուշատետրէ մը

COLLECTION DIASPORALES

Éditions Parenthèses

1915 X 2015

Desjardins
Caisse de Chomedey

Hrair Ketchedian, B.A. Écon.
Directeur Général
Représentant en épargne collective pour Desjardins
Cabinet de services financiers inc.

450 688-0900, poste 215
Télécopieur : 450 688-1704

Siège social
3075, boul. Cartier Ouest, Laval (Québec) H7V 1J4
desjardins.com/caissedechomedey

Association culturelle arménienne Tékéyan
ԹԷԿԷԵԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ

CAMP SEVAN 2015

6 JUILLET 2015 AU 21 AOÛT 2015 9H-16H

Réservez tôt!

Un camp trilingue qui valorise la pratique du français

Nombre de places limité

130\$ par semaine incluant:
sorties + collations + barbecue hebdomadaire

Initiation à la magie

Informatique

Musique + chant

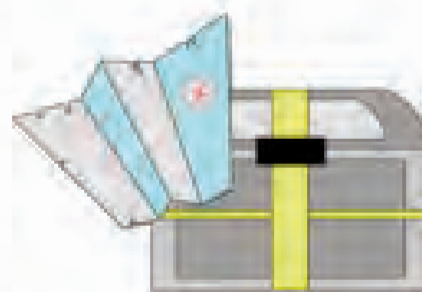
Théâtre

Danse

Natation

Chasse aux trésors

Excursions

Arts plastiques

Cuisine

Activités sportives

Olympiades

Pour information Seta M. Astourian 514.266.0934 campsevan@yahoo.ca
Centre Tékéyan 514.747.6680 Suivez-nous sur Facebook Camp Sevan!